

Nota van B&W

Onderwerp Herstelbesluit omgevingsvergunning outletcentrum

Portefeuillehouder Raymond van Haeften
Collegevergadering 6 februari 2018
Inlichtingen Maaïke van Slooten (+31235676089)
Registratienummer 2018.0003498

Inleiding

De rechtbank Noord-Holland heeft op 19 december 2017 tussenuitspraak gedaan in het beroep van Vereniging Inretail tegen de omgevingsvergunning voor de bouw van het outletcentrum te Halfweg (bijlage). Wij moeten voor 13 februari 2018 een herstelbesluit nemen.

Herstelbesluit

Wij hebben de rechtbank bij brief van 19 december 2017 geïnformeerd dat wij van de gelegenheid tot het nemen van een herstelbesluit gebruik wensen te maken. Het herstelbesluit is in overleg met onze advocaat opgesteld. In het herstelbesluit repareren wij de volgende drie gebreken als volgt.

1. **De uitweg:** de rechtbank acht het aan de vergunning van rechtswege verbonden voorschrift onvoldoende concreet. Onduidelijk is onder meer wie beoordeelt dat sprake is van een veilige verkeersafwikkeling en op welk moment die beoordeling dient plaats te vinden. Op dit punt is volgens de rechtbank sprake van een motiveringsgebrek. In het herstelbesluit geven wij aan dat wij aan de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg geen voorschrift meer verbinden. Dit voorschrift hebben wij destijds opgenomen omdat het rapport van Goudappel Coffeng van 14 maart 2017 er toen nog niet was. Dit voorschrift is echter niet meer noodzakelijk, nu uit het rapport van Goudappel Coffeng volgt dat geen sprake is van de weigeringsgrond als bedoeld in artikel 2.12, tweede lid, onder a, van de APV. Wij achten het daarom niet langer opportuun een voorschrift aan de melding te verbinden terwijl zich formeel geen weigeringsgrond voordoet. Wij zullen dit voorschrift derhalve intrekken.
2. **De verbonden voorschriften ten aanzien van de Flora- en faunawet:** de rechtbank acht deze voorschriften onvoldoende concreet om overtreding van relevante verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet te voorkomen. Zo is niet duidelijk hoeveel lichtmasten er komen, wat de afstand tussen de masten en het gebouw moet zijn, welke lampen gebruikt moeten worden en tot welk minimum de verlichting moet worden beperkt. In zoverre kleeft er een zorgvuldigheidsgebrek aan het bestreden besluit. In het herstelbesluit geven wij aan het bij besluit van 24 mei 2016 aan de omgevingsvergunning van rechtswege verbonden voorschrift ten aanzien van flora en fauna te concretiseren door het aanhechten van een door aanvrager opgesteld verlichtingsplan d.d. 16 januari 2018. Wij bepalen daarbij tevens dat het verlichtingsplan deel uitmaakt van de vergunning. Doel van het verlichtingsplan is behoud van de vaste

vliegroute voor de waargenomen vleermuizen. Er zal gebruik worden gemaakt van vier lichtmasten met gerichte verlichting door middel van LED-lampen. De lichtbundel zal met speciale lenzen naar beneden worden gericht waardoor er geen licht achter de masten valt en er weinig lichtverstrooiing zal zijn. De masten bevinden zich op tien meter afstand van elkaar.

- 3. Het concretiseren van de herplantplicht:** de rechtbank vindt het voorschrift ten aanzien van de herplantplicht onvoldoende concreet, omdat daarin niet het aantal bomen en de soort bomen die dienen te worden herplant zijn vermeld en evenmin is bepaald op welke locatie herplant dient plaats te vinden. In zoverre is sprake van een zorgvuldigheids- en motiveringsgebrek. In het herstelbesluit geven wij aan het bij besluit van 24 mei 2016 aan de omgevingsvergunning van rechtswege verbonden voorschrift ten aanzien van de herplanting te concretiseren door het aanhechten van een door de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude en Nemab Sugar City B.V. overeengekomen herplantingstekening, waarop 130 bomen zijn ingetekend en gespecificeerd, deels op het terrein van Sugar City en het outletcentrum en deels op gemeentegrond. Wij bepalen daarbij tevens dat de herplantingstekening deel uitmaakt van de vergunning. Er zijn 220 bomen gekapt op het Sugar City terrein. Op grond van de huidige APV is echter geen kapvergunning vereist voor bomen die gekapt worden op dat terrein en kan herplanting niet worden opgelegd. Omdat de oude APV niet verplicht tot het opleggen van een herplantplicht maar slechts die bevoegdheid biedt, zijn wij van mening, mede in aanmerking genomen dat zich geen andere herplantlocaties in de directe omgeving van het outletcentrum bevinden die op afzienbare termijn beschikbaar zijn, dat een 100% herplanting in de gegeven situatie niet kan worden verlangd. Wij leggen in het voorschrift daarom herplanting op van 130 bomen op.

Middelen

Aan de uitvoering van dit besluit zijn, naast de beschikbare ambtelijke capaciteit, geen kosten verbonden.

Juridische aspecten

Vereniging Inretail en Nemab (die als derde-partij deelneemt aan de rechtszaak) kunnen binnen vier weken hun zienswijze over het herstelbesluit indienen bij de rechtbank. De rechtbank deelt binnen vier weken daarna mee op welke wijze het beroep verder wordt behandeld.

Communicatie

Wij zenden het herstelbesluit aan de rechtbank. De rechtbank zendt het herstelbesluit aan de Vereniging Inretail en aan Nemab.

**Gevolgen voor herindeling Haarlemmermeer – Haarlemmerliede en Spaarnwoude
(preventief toezicht/beleidsharmonisatie)**

De beslispunten van deze nota vallen niet onder het preventief toezicht in het kader van de samenvoeging, omdat met de financiële gevolgen rekening is gehouden in de vastgestelde en goedgekeurde programmabegroting. Beleidsharmonisatie is niet van toepassing omdat het een gebiedsgebonden ontwikkeling betreft. Het verlichtingsplan, het herplantingsplan en het herstelbesluit zijn afgestemd met de gemeente Haarlemmermeer.

Besluit

Op grond van het voorgaande hebben wij besloten om:

1. bijgevoegd herstelbesluit II ex artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht te nemen met betrekking tot de omgevingsvergunning voor het bouwen van het outletcentrum;
2. deze nota ter informatie te zenden aan de raad.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude,
namens dezen,
de portefeuillehouder,

Raymond van Haften

Bijlage(n)

- Herstelbesluit II ex artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht met bijlagen
- Tussenuitspraak rechtbank Noord-Holland d.d. 19 december 2017

HERSTELBESLUIT II ex. artikel 6:19 Awb

Aanleiding

Op 13 november 2014 heeft Nemab Sugar City BV een omgevingsvergunning aangevraagd voor de bouw van een outletcenter op het terrein van Sugar City te Halfweg. Op 13 mei 2015 hebben wij de vergunning van rechtswege bekendgemaakt. Tevens was sprake van een van rechtswege verleende toestemming voor het maken van een uitweg.

Beslissingen op bezwaar

Bij de beslissing op bezwaar van 15 december 2015 hebben wij alsnog op de aanvraag beslist en omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten bouwen, het uitvoeren van werkzaamheden, het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan en het vellen van een houtopstand, alsmede een voorschrift verbonden aan de van rechtswege verleende toestemming voor het maken van een uitweg.

Naar aanleiding van de tegen ons besluit van 15 december 2015 ingestelde beroepen hebben wij op 24 mei 2016 een gewijzigde beslissing op bezwaar genomen ten aanzien van de aangevraagde activiteiten bouwen, het uitvoeren van werkzaamheden, het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan en het vellen van een houtopstand, met uitzondering van het maken van een uitweg (**herstelbesluit I**). Het herstelbesluit I omvat niet dat onderdeel van de beslissing op bezwaar van 15 december 2015 met betrekking tot het maken van en uitweg, maar ziet uitsluitend op de verleende omgevingsvergunning voor de genoemde activiteiten. De beslissing op bezwaar van 15 december 2015 voor de van rechtswege verleende toestemming voor het maken van een uitweg en het daaraan verbonden voorschrift is aldus niet gewijzigd door het herstelbesluit van 24 mei 2016.

Bestuurlijke lus

Tegen de besluiten van 15 december 2015 en van 24 mei 2016 is beroep ingesteld bij de rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem. De beroepen zijn door de meervoudige kamer van de rechtbank behandeld op 26 september 2017. In een tussenuitspraak van 19 december 2017 (HAA 16/364) 2017) heeft de rechtbank een drietal gebreken geconstateerd in de besluiten. Het betreft hier een tussenuitspraak op de beroepen van Vereniging Inretail, de bij Inretail aangesloten leden, Vereniging Fietsersbond, Vereniging Milieudefensie, Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn de aan omgevingsvergunning verbonden voorschriften met betrekking tot het voorgeschreven verlichtingsplan ten aanzien van flora- en fauna en de opgelegde herplantplicht voor de te kappen bomen onvoldoende concreet en duidelijk. Ook het aan de van rechtswege verleende toestemming voor het maken van een uitweg verbonden voorschrift acht de rechtbank niet concreet genoeg. De rechtbank heeft ons in de gelegenheid gesteld met inachtneming van de overwegingen en aanwijzingen in de tussenuitspraak de door de rechtbank geconstateerde gebreken binnen zes weken na verzending van de tussenuitspraak te herstellen. Bij tussenuitspraak van 26 januari 2018 heeft de rechtbank de hersteltermijn op ons gemotiveerde verzoek verlengd tot uiterlijk 13 februari 2018.

Procedure

In de tussenuitspraak van 19 december 2017 is bepaald dat het herstellen van de besluitvorming kan met een aanvullende motivering, bijvoorbeeld in de vorm van concretisering van een voorschrift, hetzij, voor zover nodig, met een nieuwe beslissing op bezwaar, na of tegelijkertijd met intrekking van het in de procedure bestreden besluit. Van de gelegenheid om gebreken te herstellen maken wij graag gebruik.

Ter voldoening aan de eerste tussenuitspraak wordt het besluit van 15 december 2015 ingetrokken voor zover **daarin aan de toestemming voor het maken van een uitweg het voorschrift "de uitweg mag eerst in gebruik worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen is gewaarborgd" is verbonden en wordt het besluit van 24 mei 2016** ingetrokken voor zover het betreft de aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften met betrekking tot het verlichtingsplan ten aanzien van flora en fauna en de herplantplicht onder toevoeging van vervangende voorschriften ten aanzien van deze aspecten.

Besluit

Wij besluiten met inachtneming van de tussenuitspraak van de rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem, d.d. 19 december 2017, zaaknr. HAA 16/364:

- De beslissing op bezwaar van 15 december 2015 in te trekken voor zover daarin aan de **toestemming voor het maken van een uitweg het voorschrift "de uitweg mag eerst in gebruik worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen is gewaarborgd" is verbonden;**
- De beslissing op bezwaar van 24 mei 2016 in te trekken voor zover het betreft het voorschrift **dat luidt:** *"Het verlichtingsplan moet, overeenkomstig het voorstel zoals vastgelegd in het rapport van het nader onderzoek naar vleermuizen uitgevoerd door ECOquickscan van 10 september 2015, ten behoeve van de definitieve inrichting worden aangepast om negatieve effecten op de gewone dwergvleermuis en laatvlieger te voorkomen"* **en dit voorschrift te vervangen door het voorschrift:** *"De nadere uitwerking van het verlichtingsplan d.d. 16 januari 2018, zoals vastgelegd in het rapport van ECOquickscan d.d. 16 januari 2018, opgenomen in bijlage 1 bij dit besluit wordt in acht genomen."*
- De beslissing op bezwaar van 24 mei 2016 in te trekken voor zover het betreft het voorschrift **dat luidt** *"Een herplantplicht wordt opgelegd, die gelet op het bouwvolume niet volledig op het terrein kan plaatsvinden; in verband daarmee moet met de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude worden overlegd waar, op welke wijze en binnen welke termijn ten genoegen van burgemeester en wethouders de herplant binnen de gemeentegrenzen moet plaatsvinden"* **en dit voorschrift te vervangen door het voorschrift:** *"Een herplantplicht wordt opgelegd, die gelet op het bouwvolume niet volledig op het terrein kan plaatsvinden. Zodra de outlet gereed is of in ieder geval voor het jaar 2021 dient herplanting van 130 bomen plaats te vinden overeenkomstig de als bijlage 2 bij dit besluit behorende herplantingstekening d.d. 30 januari 2018, deels op het Sugar City/outlet terrein, deels op gemeentegrond."*

- Dat de nadere uitwerking van het verlichtingsplan d.d. 16 januari 2018 en de herplantingstekening d.d. 30 januari 2018 deel uitmaken van de vergunning. De inhoud van deze plannen moet worden nageleefd;
- De beslissingen op bezwaar van 15 december 2015 en 24 mei 2016 voor het overige in stand te laten.

Inzage

Het herstelbesluit met bijbehorende stukken ligt vanaf 7 februari 2018 gedurende zes weken tijdens de openingstijden ter inzage op het Raadhuis, adres Haarlemmerstraatweg 51, 1165 MJ Halfweg. Na vaststelling vindt publicatie plaats door bekendmaking in de Officiële mededelingen en **bekendmakingen van.....**

Rechtsmiddelen

Het herstelbesluit is genomen naar aanleiding van een tussenuitspraak van de rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem. Belanghebbenden die reeds beroep hebben ingesteld tegen de verleende omgevingsvergunning d.d. 15 december 2015 behoeven op grond van artikel 6:19 van de Awb, niet opnieuw beroep aan te tekenen (dit beroep wordt geacht mede te zijn gericht tegen het onderhavige herstelbesluit, tenzij daarbij geen belang bestaat). Dit betekent dat de behandeling van de ingestelde beroepen zal worden voortgezet en partijen schriftelijk hun zienswijze over de wijze waarop de gebreken zijn hersteld, naar voren kunnen brengen.

Voor zover beroep door belanghebbenden die geen partij zijn in de procedure mogelijk is, kan binnen de genoemde termijn van terinzagelegging door een belanghebbende tegen het herstelbesluit beroep worden ingesteld bij de rechtbank Noord-Holland, sector bestuursrecht, Postbus 1621, 2003 BR Haarlem.

Het instellen van beroep schorst de werking van het besluit niet. Tegelijk met of na het indienen van een beroepschrift kan een verzoek om voorlopige voorziening worden ingediend bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Noord-Holland. Voor het in behandeling nemen van het beroep of een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd; geen griffierecht is verschuldigd voor beroepen die op grond van artikel 6:19 Awb van rechtswege zijn ontstaan.

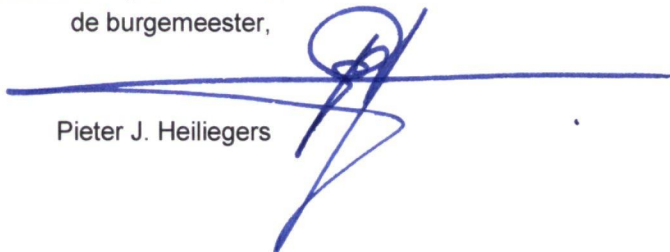
Aldus besloten op 6 februari 2018,

Hoogachtend,
burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude,
de secretaris,

Fred Koot

de burgemeester,

Pieter J. Heiligers

MOTIVERING HERSTELBESLUIT II

I. Procedurele overwegingen

Bij tussenuitspraak d.d. 19 december 2017 heeft de rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem, onder toepassing van de bestuurlijke lus in r.o. 12.2, 14.5 en 15.7 een aantal gebreken gesignaleerd in onze bestreden beslissingen op bezwaar van 15 december 2015 en van 24 mei 2016. Het betreft hier een tussenuitspraak op de beroepen van Vereniging Inretail, de bij Inretail aangesloten leden, Vereniging Fietsersbond, Vereniging Milieudefensie, Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland.

De rechtbank heeft ons in de gelegenheid gesteld de gebreken te herstellen met hetzij een nadere motivering, bijvoorbeeld in de vorm van concretisering van een voorschrift, hetzij, voor zover nodig, met een nieuwe beslissing op bezwaar, na of tegelijkertijd met intrekking van het bestreden besluit.

Wij hebben besloten een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen door intrekking van het besluit van 15 december 2015 voor zover daarin aan de toestemming voor het maken van een uitweg het **voorschrift "de uitweg mag eerst in gebruik worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen is gewaarborgd" is verbonden en door intrekking van** het besluit van 24 mei 2016 voor zover het betreft de aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften met betrekking tot het verlichtingsplan ten aanzien van flora en fauna en de herplantplicht.

II. Bijlagen

De volgende stukken worden overgelegd:

1. Nadere uitwerking verlichtingsplan buitenverlichting rond gebouw d.d. 16 januari 2018 met bijbehorende ecologische beoordeling van Ecoquickscan d.d. 16 januari 2018;
2. Herplantingstekening d.d. 30 januari 2018 voor de herplanting van 130 bomen;
3. Persbericht d.d. 19 december 2017 inzake de overeenkomst westelijke ontsluiting;
4. Inventarisatie van Soeters Van Eldonk architecten van de te kappen bomen Sugar City terrein, Halfweg (westzijde) d.d. 19 december 2014

III. Herstel gebreken

Naar het oordeel van de rechtbank zijn de aan de omgevingsvergunning van rechtswege verbonden voorschriften met betrekking tot het voorgeschreven verlichtingsplan ten aanzien van flora en fauna en de opgelegde herplantplicht onvoldoende concreet en duidelijk (beslissing op bezwaar, d.d. 24 mei 2016). Datzelfde geldt naar het oordeel van de rechtbank voor het aan de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg verbonden voorschrift (beslissing op bezwaar, d.d. 15 december 2015). De geconstateerde gebreken leveren zorgvuldigheids- en motiveringsgebreken op.

III.1 Voorschrift flora en fauna

De rechtbank stelt in de tussenuitspraak in r.o. 11.8 voorop dat het mogelijk is de bouwactiviteiten zodanig uit te voeren dat geen sprake zal zijn van overtreding van de Flora- en faunawet (Ffw) (thans Wet natuurbescherming). Om die reden hebben wij op goede gronden de reguliere voorbereidingsprocedure van toepassing geacht.

De rechtbank is in r.o. 12.2 van oordeel dat het ten aanzien van de Ffw verboden voorschrift, voor zover het betrekking heeft op het verlichtingsplan (tweede bullet) onvoldoende concreet is om overtreding van de relevante verbodsbepalingen uit de Ffw te voorkomen. In de tussenuitspraak wordt vastgesteld dat uit het voorschrift niet blijkt hoeveel lichtmasten moeten worden gebouwd, wat de afstand tussen de masten en het gebouw moet zijn, welke lampen gebruikt moeten worden met welke verlichtingssterkte en kleur, welke speciale verf gebruikt moet worden voor de gebouwen en tot welk minimum de verlichting moet worden beperkt.

Aanvraagster om vergunning heeft in overleg met haar ecologisch adviseur inmiddels op 16 januari 2018 een geactualiseerd verlichtingsplan opgesteld en ingediend (**biilage 1**). Het verlichtingsplan en de beoordeling daarvan door Ecoquickscan is aan dit besluit gehecht en maakt daarvan deel uit. Doel van het verlichtingsplan is behoud van de vaste vliegroute voor de waargenomen vleermuizen. Er zal gebruik worden gemaakt van vier lichtmasten met gerichte verlichting door middel van LED lampen. De lichtbundel zal met speciale lenzen naar beneden worden gericht waardoor er geen licht achter de masten valt en er weinig lichtverstrooiing zal zijn. De masten bevinden zich op 10 meter afstand van elkaar.

Door de gekozen opstelling en gebruik van zwart asfalt met een mat oppervlak en grijze bestrating zal weerkaatsing tot een minimum worden beperkt. De vliegroute achter de masten zal donker zijn. Voorts zal gebruik worden gemaakt van een kleurspectrum dat voor mensenogen onderscheidend licht oplevert en tegelijkertijd voor vleermuisogen niet storend is. De afstand aan de ringvaartzijde tussen het gebouw en de lichtmasten bedraagt ca. 11.5m. De afstand aan de oostzijde van het gebouw tot de lichtmasten is variabel omdat dit meeloopt met het hoogteverschil: van ca. 7.5m tot maximaal ca. 14m.

Door de gerichte verlichting in een vleermuisvriendelijke kleur kunnen de vleermuizen, naast het donkere deel, ook het verlichte deel gebruiken als vliegroute, zo stelt Ecoquickscan. Door de toegepaste kleur blijft de gehele zone geschikt als vliegroute. Alle openbare verlichting in het outletcenter, ook langs de Ringvaart, zal overigens worden gericht naar het center, zo volgt uit het verlichtingsplan. Achter de masten blijft het dus overal donker.

Wij menen dat met het uitgewerkte verlichtingsplan voldoende gewaarborgd is dat de verboden van de Ffw door de bouw van het outletcenter niet zullen worden overtreden. Om te waarborgen dat met onderhavige vergunning geen verbodsbepalingen van de Ffw worden overtreden, hebben wij in het voorschrift ten aanzien van Ffw verwezen naar de nadere uitwerking van het verlichtingsplan en bepaald dat dit plan moet worden nageleefd.

III.2 Herplantplicht

Op grond van artikel 4.11 lid 1 van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) zoals die gold ten tijde van indiening van de aanvraag was een vergunning vereist voor het kappen van houtopstanden en konden wij als bevoegd gezag een herplantplicht opleggen onder nader te stellen voorschriften. Het opnemen van een herplantplicht was derhalve een bevoegdheid en geen verplichting. Aan de omgevingsvergunning is een voorschrift verbonden met de strekking dat naar genoegen van het college herplant moet plaatsvinden.

De APV is in 2017 gewijzigd, waardoor het kappen van bomen niet meer vergunningplichtig is en ook geen herplantplicht meer kan worden opgelegd. Zie de actuele APV (https://www.haarlemmerliede.nl/fileadmin/2017/wetg/2017_Algemene_plaatselijke_verordening.pdf), artikel 4.12 daarvan en de lijst bijzondere bomen en de groenstructuurkaart Halfweg (<https://www.haarlemmerliede.nl/producten-en-diensten/bouwen-en-wonen/kappen-van-bomen.html>), waaruit volgt dat het kappen van bomen nu vergunningvrij is. Uit artikel 6.4 lid 1 van het overgangsrecht volgt dat aanvragen die onder de oude APV zijn ingediend volgens de oude APV moeten worden afgehandeld.

In het herstelbesluit van 24 mei 2016 staat op pagina 31 dat er 224 bomen worden geveld, maar als alle bomen bij elkaar worden opgeteld zijn het er 220. Uit de als **bijlage 4** overgelegde inventarisatie van Soeters Van Eldonk architecten blijkt ook dat de aanvraag van Nemab betrekking heeft op 220 bomen. Die 220 bomen zijn inmiddels gekapt. Het betreft de volgende bomen: 1x Appel cv, 4x Canadapopulier, 1x Dubbele kriek, 1x Gewone esdoorn, 188x Italiaanse populier, 2x Leylandcypres, 1x Ruwe berk, 16x knotwilg, 1x Veldesdoorn, 1x Veldesdoorn cv, 1x Veldiep, 1x Waterwilg, 2x Witte abeel.

In dit geval is er sprake van een rechtstreekse bouw- en gebruikstitel voor een outletcenter op de locatie. De bomen stonden in de weg aan de bouw van het outletcenter en zijn inmiddels geveld. Op het eigen terrein van het outletcenter is onvoldoende ruimte voor herplanting van alle gekapte bomen. Er is slechts ruimte voor de herplanting van een deel van de bomen. Volledige herplanting op het terrein is door de omvang van het outletcenter en de daarbij behorende (parkeer)voorzieningen niet mogelijk. Er moet dus worden uitgeweken naar andere herplantlocaties. Dat staat ook met zoveel woorden in het voorschrift.

Wij hebben gekeken naar andere herplantlocaties in de nabije omgeving. Gebleken is dat op dit moment in de nabijheid van het terrein te weinig geschikte locaties voorhanden zijn om herplanting van alle gekapte bomen ter plaatse volledig en binnen afzienbare tijd uit te doen voeren. Wij hebben slechts een enkele locatie kunnen vinden. Pas na het definitief ontwerp van de Westelijke ontsluiting, de F200 en de Haarlemmerstraatweg zal duidelijk zijn of aldaar herplantlocaties beschikbaar zijn. Dat duurt te lang en is te onzeker om thans bij voorschrift voor te schrijven. Zodra de outlet gereed is, is het wel mogelijk circa 60 bomen op eigen terrein van Sugar City/het outlet center te planten, en circa 70 bomen op gemeentegrond in de nabije omgeving. Een en ander conform aangehechte herplantingstekening waarop de betreffende bomen ook naar soort en stamomtrek zijn gespecificeerd (met uitzondering van de gemeentegronden langs de Haarlemmerstraatweg / N200 ten oosten van

het outletcenter, alwaar soort en diameter nog worden bepaald gedurende de nadere vormgeving van de inrichtingsplannen).

Nu de gemeenteraad op basis van de huidige APV geen kapvergunning en geen herplanting meer verlangt van bomen die gekapt worden/zijn op het Sugar City terrein en de oude APV niet verplicht tot het opleggen van een herplantplicht maar slechts die bevoegdheid biedt, menen wij, mede in aanmerking genomen dat zich geen andere herplantlocaties in de directe omgeving van het outletcenter bevinden die op afzienbare termijn beschikbaar zijn, dat een 100% herplant in de gegeven situatie niet kan worden verlangd. Wij nemen daarom genoegen met een herplant van 130 op de tekening gespecificeerde bomen op deels het Sugar City/outletterrein en deels op gemeentegrond, overeenkomstig de aangehechte herplantingstekening. Wij achten de herplant, mede gelet op de ons toekomende discretionaire bevoegdheid, voldoende om aan de opgelegde herplantplicht te voldoen.

Wij wijzigen het voorschrift daarom als volgt: *“Een herplantplicht wordt opgelegd, die gelet op het bouwvolume niet volledig op het terrein kan plaatsvinden. Zodra de outlet gereed is, of in ieder geval voor het jaar 2021, dient herplant van 130 bomen plaats te vinden overeenkomstig de als bijlage 2 bij dit besluit behorende herplantingstekening d.d. 30 januari 2018, deels op het Sugar City outlet terrein en deels op gemeentegrond.”*

Met het terugplanten van 130 bomen is, mede gelet op het inmiddels vergunningvrij zijn van de velling onder de huidige APV, naar ons oordeel sprake van een toereikende en duidelijk vormgegeven herplantplicht met oog voor alle betrokken belangen. De termijn waarbinnen moet zijn herplant, is naar onze mening niet onnodig lang maar alleszins redelijk.

III.3. Voorschrift uitweg

Artikel 2.12 lid 1 APV bevat twee alternatieve verboden voor het aanleggen van een uitweg, namelijk a. indien degene die voornemens is een uitweg te maken daarover onvoldoende informatie heeft verschaft; en b. indien B en W het maken van een uitweg verbieden. In artikel 2.12 lid 2 APV staan de omstandigheden waarin B en W het maken van de uitweg verbieden, waaronder in onderdeel a: *“indien daardoor het verkeer op de weg in gevaar wordt gebracht”*.

Uit het rapport van Goudappel Coffeng van 14 maart 2017 blijkt genoegzaam dat de aanleg van de uitweg niet leidt tot een verkeersonveilige situatie. De rechtbank onderschrijft in r.o 15.6 ons standpunt dat de aanleg van de uitweg als zodanig niet leidt tot een verkeersonveilige situatie en dat zich geen weigeringsgronden uit de APV voordoen.

Het voorschrift dat de uitweg eerst in gebruik mag worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen gegarandeerd is, acht uw rechtbank echter onvoldoende concreet. Dit voorschrift hebben wij destijds opgenomen omdat het rapport van Goudappel Coffeng van 14 maart 2017 er toen nog niet was, maar is niet langer/meer noodzakelijk nu uit het rapport van Goudappel Coffeng volgt dat geen sprake is van de weigeringsgrond als bedoeld in artikel 2.12, tweede lid, onder a, van de APV. Wij achten het daarom niet langer opportuun een voorschrift aan de melding te verbinden terwijl zich formeel geen weigeringsgrond voordoet. Wij zullen

dit voorschrift derhalve niet handhaven. In uw tussenuitspraak zien wij daarvoor ook ruimte in r.o.15.7 **waarin uw rechtbank stelt:** *"De rechtbank ziet aanleiding verweerder in de gelegenheid te stellen, mocht hij het voorschrift willen handhaven, dit gebrek te herstellen.*

Ten overvloede wijzen wij nog op de op 19 december 2017 met vergunninghouder Nemab SugarCity B.V. gesloten overeenkomst over de herinrichting van de verkeerssituatie rondom het Zwetviaduct en de aanpassingen van de op- en afritten van de N200 (de Westelijke ontsluiting) conform de structuur waarop het rapport van Goudappel Coffeng van 14 maart 2017 betrekking heeft. Afsproken is dat Nemab SugarCity B.V. alle kosten van de voorbereiding, het ontwerp, de realisatie, het beheer en het onderhoud van de Westelijke ontsluiting voor haar rekening neemt. De gemeente zal op haar beurt bestuurlijk meewerken aan inpassing van de weginrichtingsmaatregelen. Zie in dit verband ook het als **bijlage 3** overgelegde persbericht.

Eveneens ten overvloede merken wij op dat ten behoeve van de werkzaamheden aan de Westelijke ontsluiting bovendien nog publiekrechtelijke medewerking is vereist van de betrokken bevoegde gezagen (onder meer B en W en Rijkswaterstaat) zodat op die manier eens te meer de verkeersveiligheid van de uitweg is gewaarborgd.

Wij besluiten daarom het bij onze beslissing van 15 december 2015 aan de toestemming van rechtswege voor de aanleg van de uitweg verbonden voorschrift in te trekken.

IV. Besluit

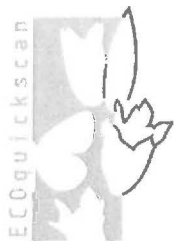
Wij besluiten met inachtneming van de tussenuitspraak van de rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem, d.d. 19 december 2017, zaaknr. HAA 16/364:

- De beslissing op bezwaar van 15 december 2015 in te trekken voor zover daarin aan de **toestemming voor het maken van een uitweg het voorschrift** *"de uitweg mag eerst in gebruik worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen is gewaarborgd"* **is verbonden;**
- De beslissing op bezwaar van 24 mei 2016 in te trekken voor zover het betreft het voorschrift **dat luidt:** *"Het verlichtingsplan moet, overeenkomstig het voorstel zoals vastgelegd in het rapport van het nader onderzoek naar vleermuizen uitgevoerd door ECOquickscan van 10 september 2015, ten behoeve van de definitieve inrichting worden aangepast om negatieve effecten op de gewone dwergvleermuis en laatvlieger te voorkomen"* **en dit voorschrift te vervangen door het voorschrift:** *"De nadere uitwerking van het verlichtingsplan d.d. 16 januari 2018, zoals vastgelegd in het rapport van ECOquickscan d.d. 16 januari 2018, opgenomen in bijlage 1 bij dit besluit wordt in acht genomen."*
- De beslissing op bezwaar van 24 mei 2016 in te trekken voor zover het betreft het voorschrift **dat luidt** *"Een herplantplicht wordt opgelegd, die gelet op het bouwvolume niet volledig op het terrein kan plaatsvinden; in verband daarmee moet met de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude worden overlegd waar, op welke wijze en binnen welke termijn ten genoegen van burgemeester en wethouders de herplant binnen de gemeentegrenzen moet*

plaatsvinden” en dit voorschrift te vervangen door het voorschrift: “Een herplantplicht wordt opgelegd, die gelet op het bouwvolume niet volledig op het terrein kan plaatsvinden. Zodra de outlet gereed is of in ieder geval voor het jaar 2021 dient herplanting van 130 bomen plaats te vinden overeenkomstig de als bijlage 2 bij dit besluit behorende herplantingstekening d.d. 30 januari 2018, deels op het Sugar City/outlet terrein, deels op gemeenteground.”

- Dat de nadere uitwerking van het verlichtingsplan d.d. 16 januari 2018 en de herplantingstekening d.d. 30 januari 2018 deel uitmaken van de vergunning. De inhoud van deze plannen moet worden nageleefd;

De beslissingen op bezwaar van 15 december 2015 en 24 mei 2016 voor het overige in stand te laten.

ECOquickscan

ecologisch adviesbureau voor natuur en landschap

't Grieth 10
6924 BJ Loo (Gld)

T 0316-849390
M 06-12971680
E haico@ecoquickscan.nl
I www.ecoquickscan.nl

Notitie

aan: Stibbe N.V.; de heer J.C. van Oosten
van: Haico van der Burgt en Annelies Nieuwenhuis
datum: 16 januari 2018
kenmerk: 17058
betreft: **Ecologische beoordeling (en randvoorwaarden) van het lichtplan voor het project 'Outlet centrum 'Amsterdam The Style Outlets' in Halfweg'**

Aanleiding

Onderstaand de ecologische beoordeling (en randvoorwaarden) van het lichtplan¹ voor het project 'Outlet centrum 'Amsterdam The Style Outlets' in Halfweg'. Het lichtplan (tekening) is als bijlage toegevoegd. Naar aanleiding van bezwaren uit de omgeving op een verleende omgevingsvergunning voor dit project heeft de rechter in de tussenuitspraak van 19 december 2017 (met kenmerk HAA 16/364, hierna 'tussenuitspraak') aangegeven dat de uitwerking van het lichtplan zoals gesteld in het rapport van *ECOquickscan* van 2015 (Burgt, 2015) niet voldoende is om te waarborgen dat er geen effecten zullen zijn op de vliegroute van de laatvlieger en de gewone dwergvleermuis die door/langs het plangebied loopt. Het doel van deze notitie is dan ook om de details van het lichtplan verder uit te werken zodat de vergunning de functie van de vliegroute waarborgt.

Oorspronkelijk voorstel verlichting

Onderstaand is het voorstel met betrekking tot verlichting opgenomen zoals beschreven in de rapportage van *ECOquickscan* (Burgt, 2015).

"Om negatieve effecten te voorkomen wordt het verlichtingsplan ten behoeve van de definitieve inrichting aangepast. Ook zal tijdens de bouw de verlichting van het bouwterrein dusdanig moeten worden ingericht dat de vliegroute geen hinder ondervindt.

De definitieve verlichting van de gebouwen vindt plaats door middel van lampen op masten die naar het gebouw zijn gericht. Door middel van speciale lampen en kleur licht, in combinatie met speciale verf op de gebouwen, kan de lichtintensiteit tot een minimum worden beperkt. Door het toepassen van de lichtmasten die op het gebouw zijn gericht en beperkte lichtintensiteit, blijft het achter de masten afdoende donker voor soorten als gewone dwergvleermuis en laatvlieger. De aanpassingen aan het verlichtingsplan bestaan uit het verkleinen van de afstand tussen de masten en het gebouw, waardoor de donkere ruimte tussen de masten en de puntloods (de loods wordt gebruikt als begeleiding van de vliegroute) wordt vergroot. Hierdoor is het wel nodig om meer masten te plaatsen (met een kleinere lichtintensiteit). De voorstaande maatregel is reeds met de architect doorgesproken en zal worden doorgevoerd in de (definitieve) plannen.

De verlichting tijdens de bouw dient van de vaste vliegroute af gericht te worden in de actieve periode (half maart tot eind oktober) van vleermuizen. Verlichting in de nachtelijke uren die wordt ingezet voor bewakingsdoeleinden is alleen toegestaan als deze is uitgerust met bewegingssensoren en/of op afstand kan worden geschakeld (en standaard uit staat). Voor de bewaking van het terrein zijn tegenwoordig voldoende alternatieven, zoals bijvoorbeeld infraroodcamera's.

¹ Nadere uitwerking Verlichtingsplan buitenverlichting rond gebouw d.d. 15 januari 2018

Door de voorstaande maatregelen te nemen zijn negatieve effecten op de vaste vliegroute voor gewone dwergvleermuis en laatvlieger niet waarschijnlijk. De functie van het gebied als vliegroute van de bebouwde kom van Zwanenburg richting het natuur- en recreatiegebied Spaarnwoude (en vice versa) gaat niet verloren. Een ontheffing Flora- en faunawet is dan ook niet nodig."

Samengevat betekent dat dat er een verlichtingsplan moet komen waarbij de lichtintensiteit kan worden beperkt. De lichtintensiteit kan worden beperkt door het treffen van maatregelen. Er kan gekozen worden uit de volgende maatregelen of een combinatie daarvan:

- Gerichte verlichting;
- Gebruik van speciale lampen en kleur licht;
- Toepassen van speciale verf op de gebouwen;
- Plaatsen van meer lichtmasten waardoor per mast volstaan kan worden met een lagere lichtintensiteit;
- Beperken van de afstand tussen de lichtmasten en het gebouw. Achter het nieuw te plaatsen gebouw en de te plaatsen lichtmasten ligt namelijk de vliegroute.

Tussenuitspraak 19 december 2017

De rechtbank Noord-Holland heeft op 19 december 2017 te Haarlem een tussenuitspraak gedaan in de zaak die loopt tussen verschillende partijen uit de omgeving van het project (onder andere de vereniging Fietsersbond, verschillende partijen uit de (omliggende) detailhandel en natuurorganisaties) en Burgemeester en Wethouders van de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude. De rechter heeft vastgesteld dat het oorspronkelijke voorstel voor verlichting (zie bovenstaand) niet voldoende concreet is om te waarborgen dat er geen negatieve effecten zullen zijn op de vliegroute vanwege de realisatie van het project. Vanwege dit gebrek is gevraagd het lichtplan voor het project verder uit te werken, zodat een definitieve uitspraak gedaan kan worden in deze zaak.

Vraagstelling rechter

De rechter heeft in de tussenuitspraak aangegeven dat het oorspronkelijke lichtplan in relatie tot het oorspronkelijke voorstel in de ecologische rapportage (zie bovenstaand) onvoldoende concreet is. Op grond hiervan heeft de rechter aangegeven welke punten geconcretiseerd dienen te worden:

1. Hoeveel meer masten worden er geplaatst?
2. Wat moet de afstand zijn tussen de masten en het gebouw om effecten te voorkomen?
3. Welke lampen zullen worden gebruikt met welke verlichtingssterkte en kleur?
4. Welke speciale verf zal toegepast worden op de gebouwen om de benodigde verlichting terug te brengen?
5. Tot welk minimum moet de verlichting worden beperkt om effecten te voorkomen?

Dit zijn de te concretiseren punten die ook in het oorspronkelijk voorstel in de ecologische rapportage zijn opgenomen. Het enige punt dat de rechter verder niet heeft aangehaald is de 'gerichte verlichting'. Dit is aanvullend op de vragen van de rechter onderstaand ook beoordeeld bij vraag 2 op pagina 4.

Licht in relatie tot vleermuizen

Vleermuizen zijn nachtdieren en geheel aangepast om te jagen op insecten in het donker. Ondanks dat ze gebruik maken van hun gehoor en echolocatie als ze zich verplaatsen zijn ze niet, zoals velen denken, blind. Wel zijn ze lichtschuw, onder andere vanwege de verhoogde kans op predatie wanneer ze zich in verlichte gebieden bevinden. Verlichting ter plaatse van belangrijke functies voor vleermuizen is dan ook niet ecologisch verantwoord, behalve als er voortijdig een alternatief gebied voor de functie die verloren gaat gerealiseerd kan worden.

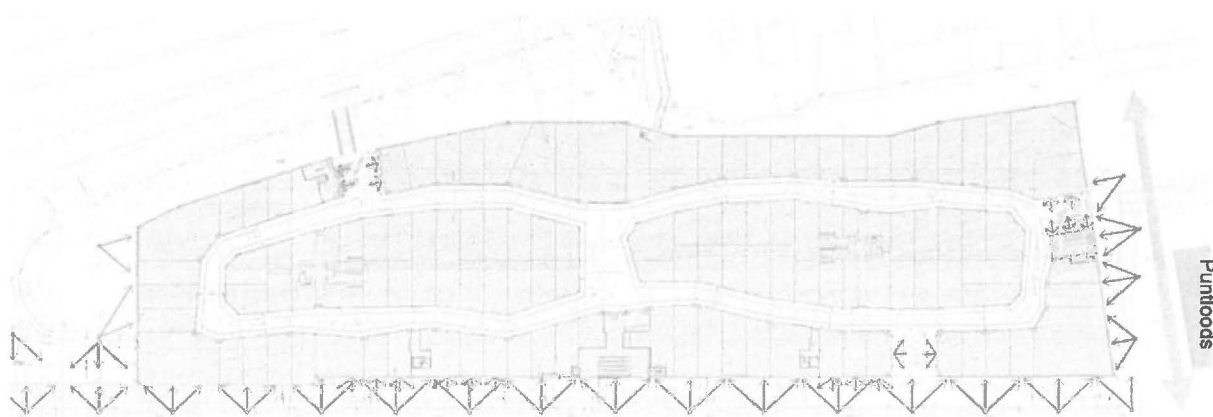
Recent onderzoek (Spoelstra, 2017) toont echter aan dat er verschillen zijn in gedrag van vleermuizen bij verschillende kleuren licht. Dit geeft mogelijkheden om gebieden toch te verlichten zonder de aanwezige vleermuizen te verstoren. Uit het onderzoek blijkt dat in het algemeen bij rood licht (Philips Fortimo ClearField, met een piek rond de 625 nm) vleermuizen zich hetzelfde gedragen als ze doen in gebieden zonder licht. Dit rode licht benaderd dus het beste de situatie zonder licht voor vleermuizen.

In 2010 is in onderzoek op verzoek van Rijkswaterstaat gebleken dat meervleermuizen op vliegroute wit licht en groen licht vermijden, terwijl tussen donker en 'amber' licht (590 nm +/- 7 nm) geen verschil werd gevonden (Limpens, 2017).

Op basis van het voorstaande kan geconcludeerd worden dat verlichting in het oranje-/rood-/amberkleurige spectrum (nagenoeg) geen effect heeft op het gedrag van vleermuizen.

Maatregelen

Hieronder volgt een beschrijving van mogelijke maatregelen om effecten van licht op functies van een gebied voor vleermuizen te voorkomen. Vervolgens worden de eisen vanuit het plan beschreven. Uiteindelijk wordt het lichtplan beoordeeld en waar nodig/mogelijk de randvoorwaarden geschetst om effecten op de vliegroute door/langs het plangebied te voorkomen.

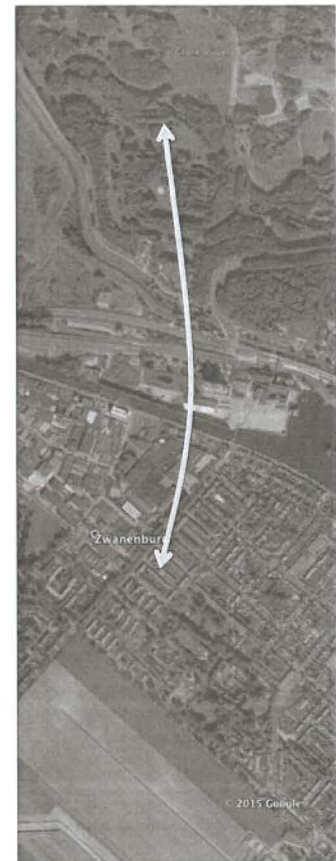
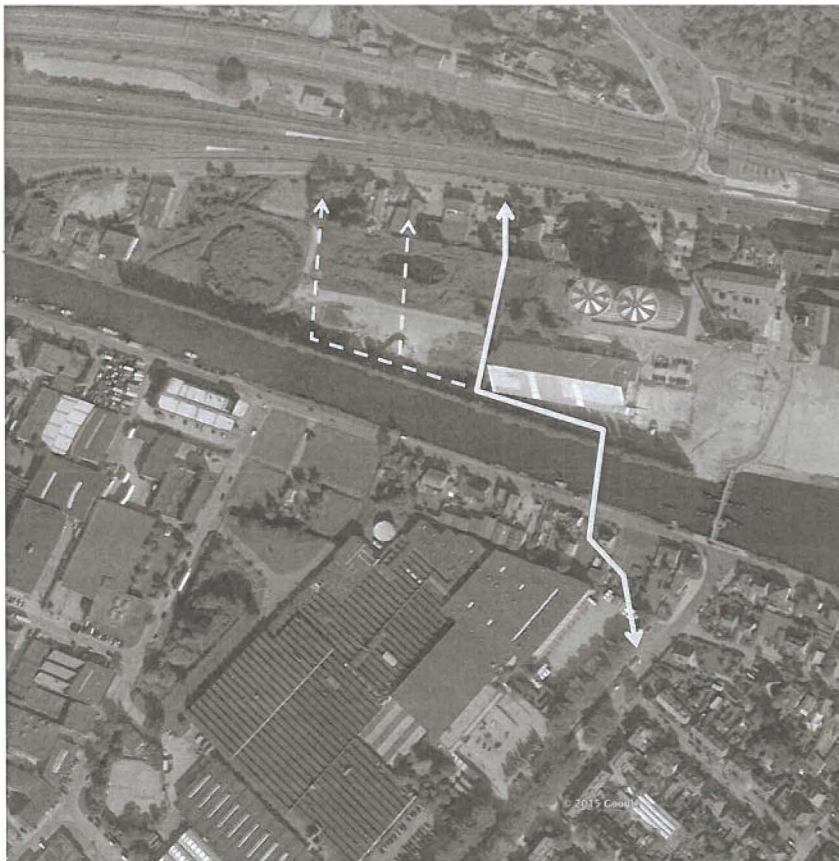
Het outlet centrum en de hiervoor geprojecteerde verlichting (uitsnede van 'Nadere uitwerking Verlichtingsplan buitenverlichting rond gebouw' d.d. 15 januari 2018). Rechts in beeld de puntloods waarlangs de vliegroute (geel aangeduid) loopt. Deze vliegroute is gelegen achter de verlichtingsmasten.

Eisen aan de verlichting vanuit het plan

Het onderhavige project beoogd een outlet centrum te realiseren in het plangebied. Vanwege de verblijfsfunctie van en de veiligheid in een dergelijk gebied is het nodig verlichting toe te passen in en rond de bebouwing en de (toegangs)wegen en -paden. Het deel van het plangebied waarbinnen/langs de vliegroute ligt van vleermuizen betreft een gedeelte waar met name voetgangers en fietsers komen.

Selectie van benodigde maatregelen

De vliegroute van de gewone dwergvleermuis en de laatvlieger loopt tussen het plangebied en de puntloods door (Burgt, 2015). Aan deze zijde is een van de twee ingangen van het outlet centrum gesitueerd. Deze ingang betreft de ontsluiting van voetgangers en fietsers richting Halfweg en Zwanenburg (waaronder ook het treinstation). Ook loopt er een weg voor groter verkeer aan de zuidzijde van het outlet centrum ten behoeve van bevoorrading.

Ligging vaste vliegroutes (geel) van gewone dwergvleermuis en laatvlieger ten opzichte van het plangebied (rood), rechts de verbinding op grotere schaal tussen verblijfplaats(en) in Zwanenburg en het natuur- en recreatiegebied Spaarnwoude.

Het doel van het lichtplan is het behoud van de vliegroute die langs de doorgetrokken gele lijn loopt (de hoofdroute). Dit is de route waarvan het grootste deel van de waargenomen vleermuizen gebruik maken (Burgt, 2015). De vleermuizen op deze route maken gebruik van de westgevel van de puntloods als geleidend element. Het is dan ook van belang de westgevel van de puntloods te ontzien zodat de vliegroute geen negatieve effecten ondervindt van de realisatie van het outlet centrum. De verlichting ter plaatse van de oostgevel van het outlet centrum heeft mogelijk effect op de vliegroute.

Lichtplan

Hieronder staat per door de rechter aangedragen punt beargumenteerd wat de beste oplossing is om effecten op de vliegroute te voorkomen.

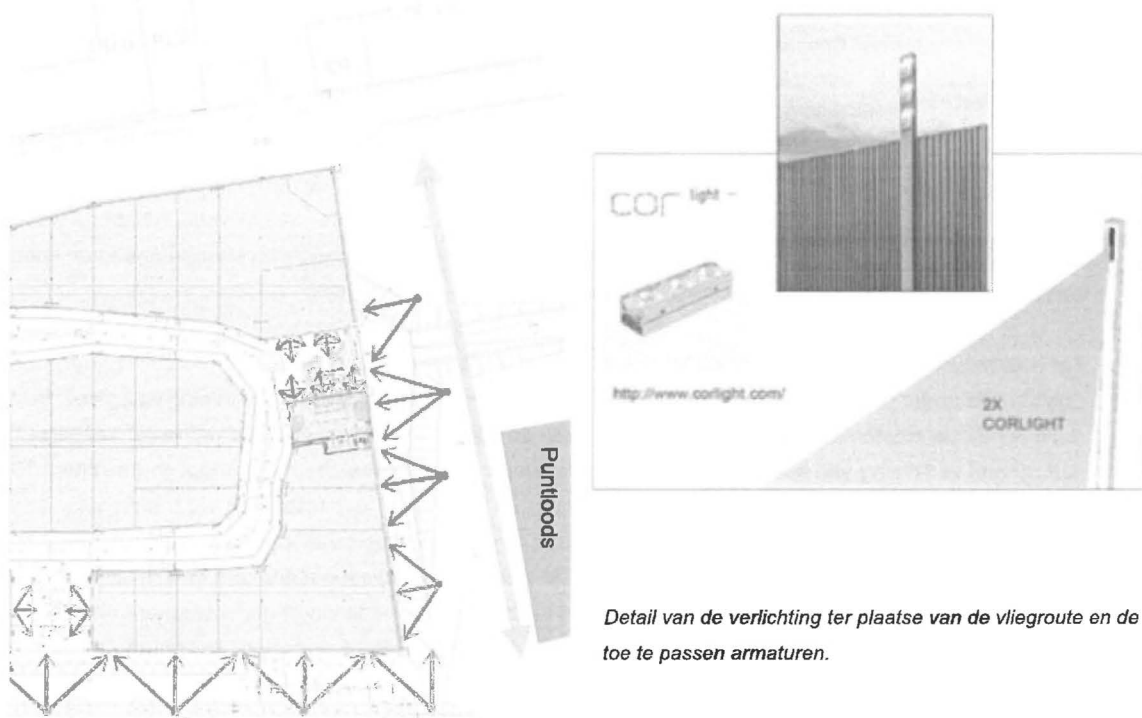
1. Hoeveel meer masten worden er geplaatst?

De dimensionering van de straatverlichting was in het oorspronkelijke plan nog niet vastgelegd. Er worden 4 masten geplaatst welke in de verlichting van de oostelijke entree en de gebruiksruijme aldaar zullen voorzien.

2. Gerichte verlichting en wat moet de afstand zijn tussen de masten en het gebouw om effecten te voorkomen?

Er is gekozen voor armaturen welke de lichtbundel met speciale lenzen naar beneden, richting het outlet centrum en het wegdek, richt. Hierdoor zal er geen licht achter de masten vallen. Deze armaturen kunnen heel specifiek worden afgesteld. Er zal daardoor ook weinig verstrooiing van licht zijn. De armaturen zor-

gen voor tenminste 10 meter donkere ruimte tussen de masten en de puntloods. Aangezien de vleermuizen de gevel van de puntloods gebruiken als geleiding zal dit ruim voorzien in de behoefte aan een donkere omgeving voor de vleermuizen (zie ook onderstaand; lichtkleur). De meest oostelijke mast langs de weg aan de zuidzijde van het outlet centrum zal, vanwege de naar beneden gerichte straal, geen negatief effect hebben op de vliegroute. Vleermuizen gebruiken namelijk ook de zuidzijde van de puntloods als geleiding.

Detail van de verlichting ter plaatse van de vliegroute en de toe te passen armaturen.

3. Welke lampen zullen worden gebruikt met welke verlichtingssterkte en kleur?

Er worden LED lampen toegepast vanwege de duurzaamheid van dit type lamp.

Vanwege de aanwezigheid van de vliegroute zal er een lichtkleur worden gebruikt in het oranje-/rood-/amberkleurige spectrum, waardoor het gehele gebied aan de oostzijde van het outlet centrum als donker zal aandoen voor alle soorten vleermuizen. De lichtkleur zal rond de 590 nm (de geoorloofde maximale afwijking is +/- 7 nm) moeten liggen en een Correlated Color Temperature (CCT) van ca. 1700 Kelvin moeten hebben (Limpens, 2017). In afwijking hiervan is het ook mogelijk gebruik te maken van de Philips Fortimo ClearField lamp (piek op circa 625 nm) welke is gebruikt in het onderzoek 'Licht op Natuur' (Spoelstra, 2017) en waarvan het spectrum hiernaast is afgebeeld (rode lijn).

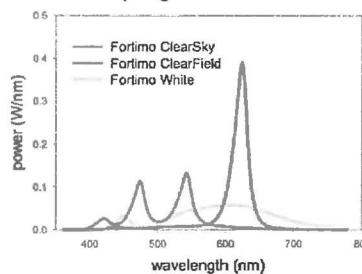

Figure S1. Spectral composition of the light installed at the experimental field sites. The total output of each spectrum is normalized to Lux.

In het onderzoek Licht op Natuur (Spoelstra, 2017) is gebruik gemaakt van een verlichtingssterkte van gemiddeld 5,717 Lux (1 s.e.m.) voor het rode licht. Dit komt overeen met 1800 Lumen. Aangezien het licht alleen op het wegdek schijnt en niet achter de masten, is de verlichtingssterkte voor het behoud van de vliegroute niet relevant.

Door de toepassing van grijze bestrating en zwart asfalt met een mat oppervlak wordt weerkaatsing tot een minimum beperkt.

Light treatment:	Mean (lux)	1 s.e.m
Dark	0.004	0.002
White	10.061	1.139
Green	7.030	0.771
Red	5.717	0.574
White, green and red together	7.630	1.222

Table S1. Average light levels for the different treatments. Light intensity was measured at ground level underneath each light post with an LMT B36 Lux meter (LMT lichtmesstechnik GMBH, Berlin, Germany).

- Welke speciale verf zal toegepast worden op de gebouwen om de benodigde verlichting terug te brengen?*

Het rondom aanlichten van de gebouwen van het outlet centrum is niet meer aan de orde. Alleen de wegdekken, entrees en (nood)deuren zullen nog worden aangelicht met gerichte verlichting. Het aanbrengen van speciale verf is dan ook niet meer noodzakelijk/aan de orde.
- Tot welk minimum moet de verlichting worden beperkt om effecten te voorkomen?*

Zoals reeds onder punt 2 is aangegeven wordt er gebruik gemaakt van gerichte verlichting waardoor de vliegroute achter de masten donker blijft. De ruimte tussen de masten en het gebouw dat wel wordt aangelicht, wordt verlicht met verlichting van het oranje-/rood-/amberkleurige spectrum met minimaal 1 Lux en maximaal 10 Lux (de 10 Lux is gemeten op maaiveld niveau direct onder de lamp). Het toepassen van deze verlichting is reeds een aanvullende maatregel en leidt tot een maximalisering van de vliegroute op deze locatie. Vanwege de toegepaste lichtkleur (en de gerichte verlichting) kunnen de vleermuizen, naast het donkere deel achter de masten, ook het verlichte deel gebruiken als vliegroute. Op basis van het voorstaande wordt geconcludeerd dat een minimale verlichting wordt toegepast die zowel aan de eisen vanuit het beoogde plan als voor de vleermuizen voldoet.

Conclusie

De keuze van armatuur zorgt ervoor dat er geen licht achter de masten valt en er ook zo min mogelijk verstrooiing plaatsvindt van het richting het wegdek en het outlet centrum gerichte licht (gerichte verlichting). Daarnaast blijft de ruimte tussen de lichtmasten en de puntloods donker. Tevens zal de toegepaste lichtkleur bijdragen aan het geschikt houden van de gehele zone tussen de puntloods en het outlet centrum. Door de toepassing van grijze bestrating en zwart asfalt met een mat oppervlak wordt weerkaatsing tot een minimum beperkt. Door het uitvoeren van de bovenstaande maatregelen zullen er geen negatieve effecten zijn van de realisatie van het outlet centrum (inclusief de verlichting) op de functie van de vliegroute van de gewone dwergvleermuis en de laatvlieger langs de puntloods.

De gekozen armatuur wordt toegepast voor alle openbare verlichting in het plangebied. Dat betekent dat overal gerichte verlichting wordt toegepast. De Ringvaart langs het outlet centrum wordt dus niet verlicht door deze verlichting (de verlichtingsmasten staan ook hier met de achterzijde naar de Ringvaart en schijnen richting het outlet centrum; achter de masten blijft het donker). Eventuele foeragerende vleermuizen ter plaatse van de Ringvaart ondervinden hier geen hinder van.

Literatuurlijst

Burgt, H.H.J. van der, Nader onderzoek naar vleermuizen Outlet, Sugar City te Halfweg, Ringvaart. *ECOquickscan*, ecologisch adviesbureau voor natuur en landschap, Arnhem, 2015.

Limpens, H., De puzzel van vleermuizen en licht. www.zoogdiervereniging.nl/vleermuizen, gedownload op 10 januari 2017.

Spoelstra, K., van Grunsven, R.H.A., Ramakers, J.J.C., Ferguson, K.B., Raap, T., Donners, M., Veenendaal, E.M., Visser, M.E., Response of bats to light with different spectra: light-shy and agile bat presence is affected by white and green, but not red light. *Proceedings Royal Society Publishing* 284: 20170075, 2017.

Tussenuitspraak rechtbank Noord-Holland, zaaknummer HAA 16/364.

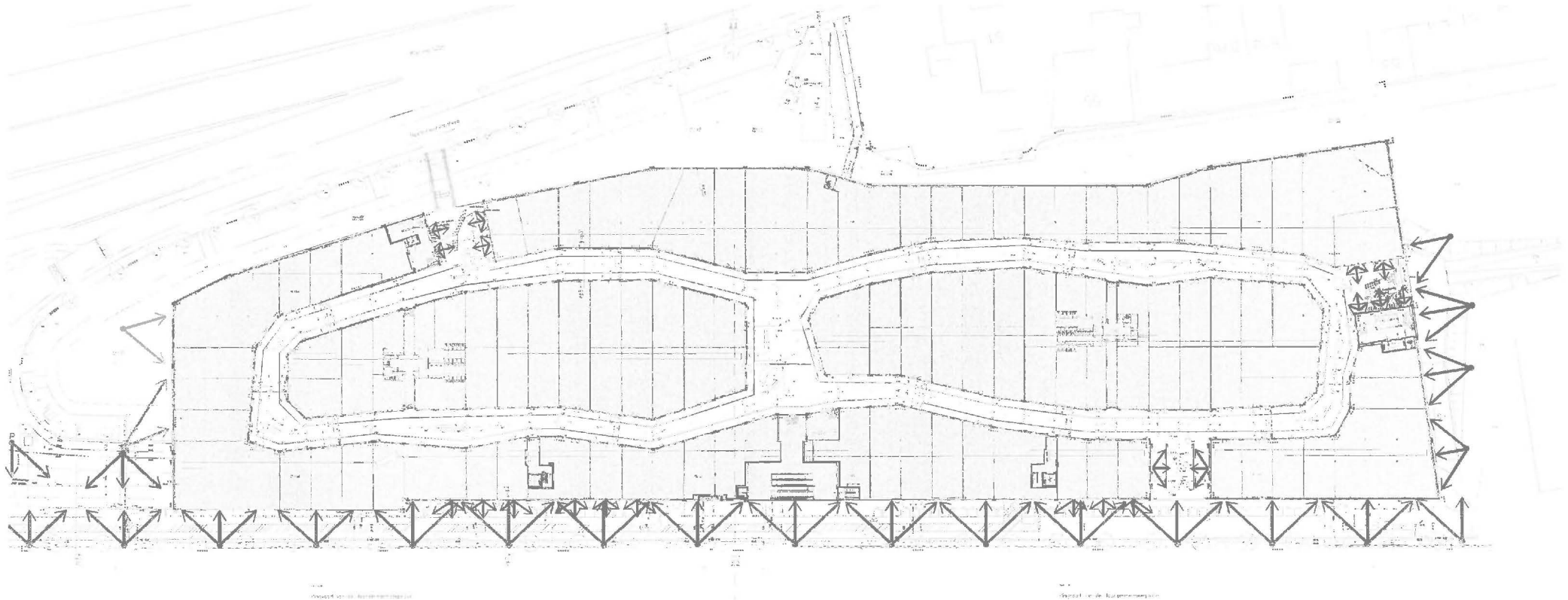
Website: www.lichtopnatuur.org

Bijlage: Nadere uitwerking Verlichtingsplan buitenverlichting rond gebouw d.d. 15 januari 2018

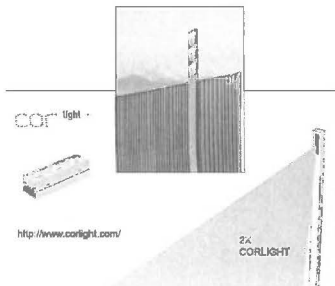
Amsterdam the Style Outlets, Halfweg
Nadere uitwerking Verlichtingsplan buitenverlichting rond gebouw

15-01-2018

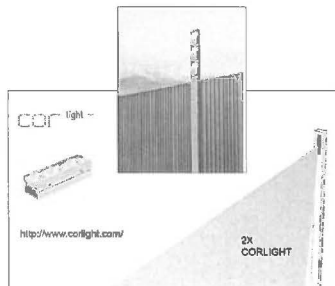
Schaal 1: 500 - A1/ 1:1000 - A3

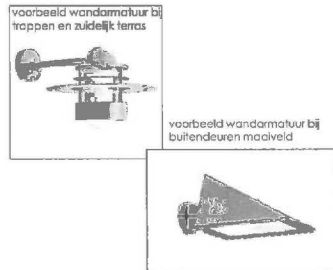
←
 -lichtmast met ingebouwde LED armaturen eenzijdig uitstralend richting voet/ fietspad.
 -hoogte ca. 6 m, onderlinge afstand ca. 25m.
 -lichtkleur AMBER, zie noffite Ecoquick scan dd 12/01/2018
 -lichtsterkte op maaiveld min 1lux-max 10 lux.

←
 -lichtmast met ingebouwde LED armaturen eenzijdig uitstralend richting rijbaan weg.
 -hoogte ca. 6 m, onderlinge afstand ca. 25m.
 -geen aanvullende eisen lichtkleur
 -lichtsterkte op maaiveld min 1lux-max 10 lux.

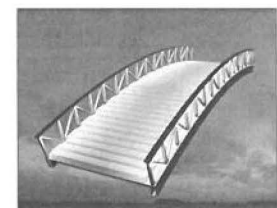
←
 -wandarmatuur tpv toegangstrappen noord en oostzijde en i.p.v. deuren in buitengevel
 -hoogte tot ca. 3.5m vanaf maaiveld/ aangrenzend vloerveld
 -uitstralend voornamelijk naar aangrenzende vloer/maaiveld, beperkte uitstraling buiten de buitencontour van het gebouw
 -geen aanvullende eisen lichtkleur of lichtsterkte.

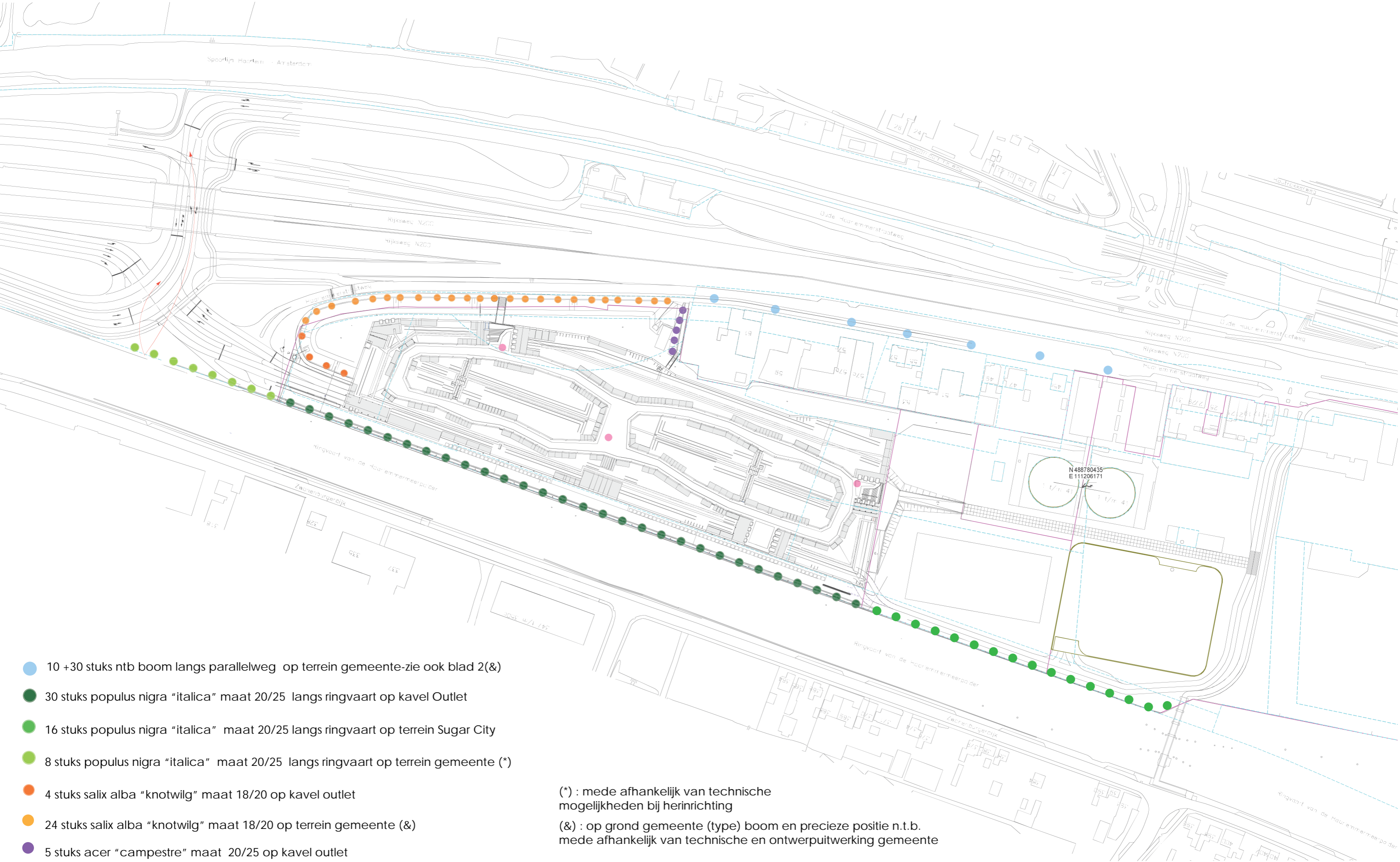

←
 -spots ter aanlichting gevel noordwestelijke hoek van gebouw
 -bundelbreedte afgeslemd op aan te lichten gevelvlak
 -tot 4 stuks vanaf maaiveld en gebouw
 -geen nadere eisen hoogte, lichtkleur en lichtsterkte

=
 -LED lichtlijn in leuning brug noordzijde ter aanlichting brugdek
 -naar beneden en naar brugdek gericht, beperkte uitstraling buiten brugdek
 -geen nadere eisen lichtkleur en lichtsterkte.

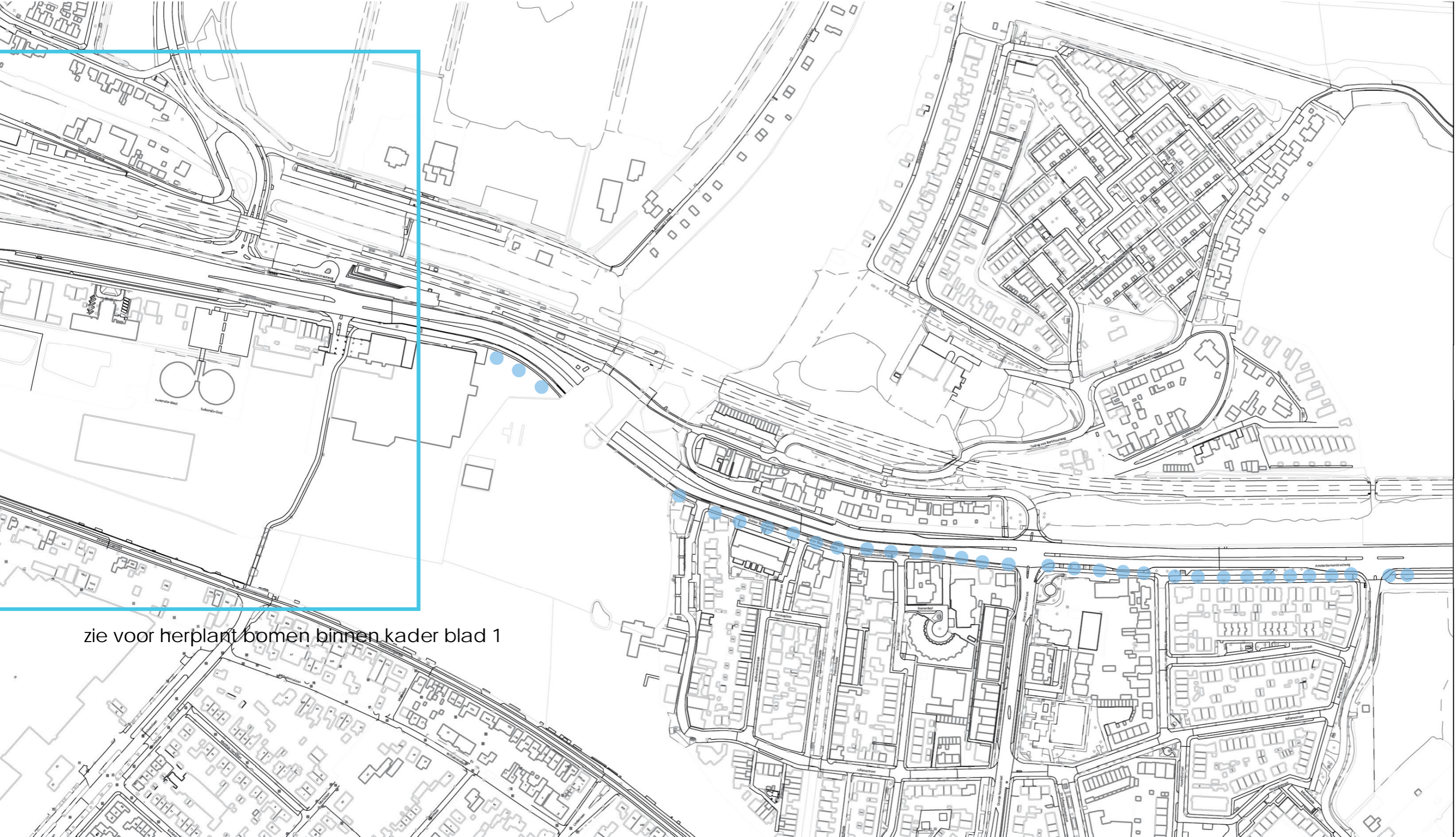
- 10 +30 stuks ntb boom langs parallelweg op terrein gemeente-zie ook blad 2(&)
- 30 stuks populus nigra "italica" maat 20/25 langs ringvaart op kavel Outlet
- 16 stuks populus nigra "italica" maat 20/25 langs ringvaart op terrein Sugar City
- 8 stuks populus nigra "italica" maat 20/25 langs ringvaart op terrein gemeente (*)
- 4 stuks salix alba "knotwilg" maat 18/20 op kavel outlet
- 24 stuks salix alba "knotwilg" maat 18/20 op terrein gemeente (&)
- 5 stuks acer "campestre" maat 20/25 op kavel outlet
- 3 stuks zelkova serrata maat h 300/350 meerstammig op kavel outlet in winkelgebied

(*) : mede afhankelijk van technische mogelijkheden bij herinrichting

(&) : op grond gemeente (type) boom en precieze positie n.t.b. mede afhankelijk van technische en ontwerpuitwerking gemeente

inclusief bomen aangegeven op blad 2 totaal 130 stuks

Amsterdam the Style Outlets, Halfweg
Herplanting bomen rond gebouw-voorstel
 30-01-2018
 Schaal 1: 1000 - A1/ 1:2000 - A3
 deel 1/2

zie voor herplant bomen binnen kader blad 1

zie voor legenda en aanduidingen blad 1

Amsterdam the Style Outlets, Halfweg
Herplanting bomen in Halfweg-voorstel
30-01-2018
deel 2/2

PERSBERICHT 19 december 2017

Overeenkomst tussen de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude en projectontwikkelaar Nemab Sugar City B.V. (NEMAB) voor de herinrichting van de ontsluiting (aan de westzijde) van The Style Outlets op het Sugar City-terrein.

In verband met de komst van het outlet center in Halfweg heeft de gemeente met NEMAB, de ontwikkelaar van The Style Outlets, overeenstemming bereikt over de herinrichting van de verkeerssituatie rondom het Zwetviaduct en de aanpassingen van de op- en afritten van de N200 (de Westelijke ontsluiting) teneinde een betere bereikbaarheid en verkeersafwikkeling van en naar het outlet center te realiseren. Afgesproken is dat NEMAB alle kosten van de voorbereiding, het ontwerp, de realisatie, het beheer en het onderhoud van de Westelijke ontsluiting voor haar rekening neemt. De gemeente zal op haar beurt bestuurlijk meewerken aan inpassing van de weginrichtingsmaatregelen.

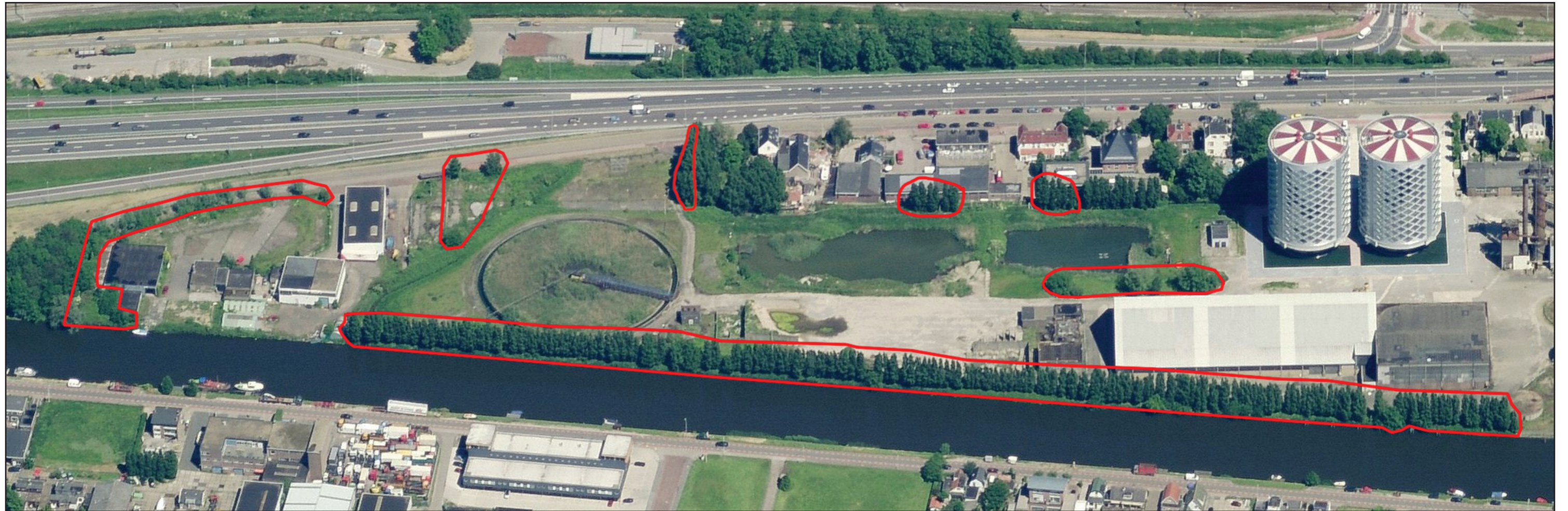
Door de aanleg van de Westelijke ontsluiting zal de capaciteit van de verkeersstroken die onder het viaduct van de N200 doorgaan worden vergroot waardoor een snellere en betere doorstroming wordt bereikt. Door de plaatsing van verkeersregelinstallaties kan het verkeer bij de omliggende kruispunten op piekmomenten optimaal op elkaar worden afgestemd. Ook kunnen bepaalde rijrichtingen worden gekoppeld en prioriteit worden gegeven (zogenaamde "groene golf").

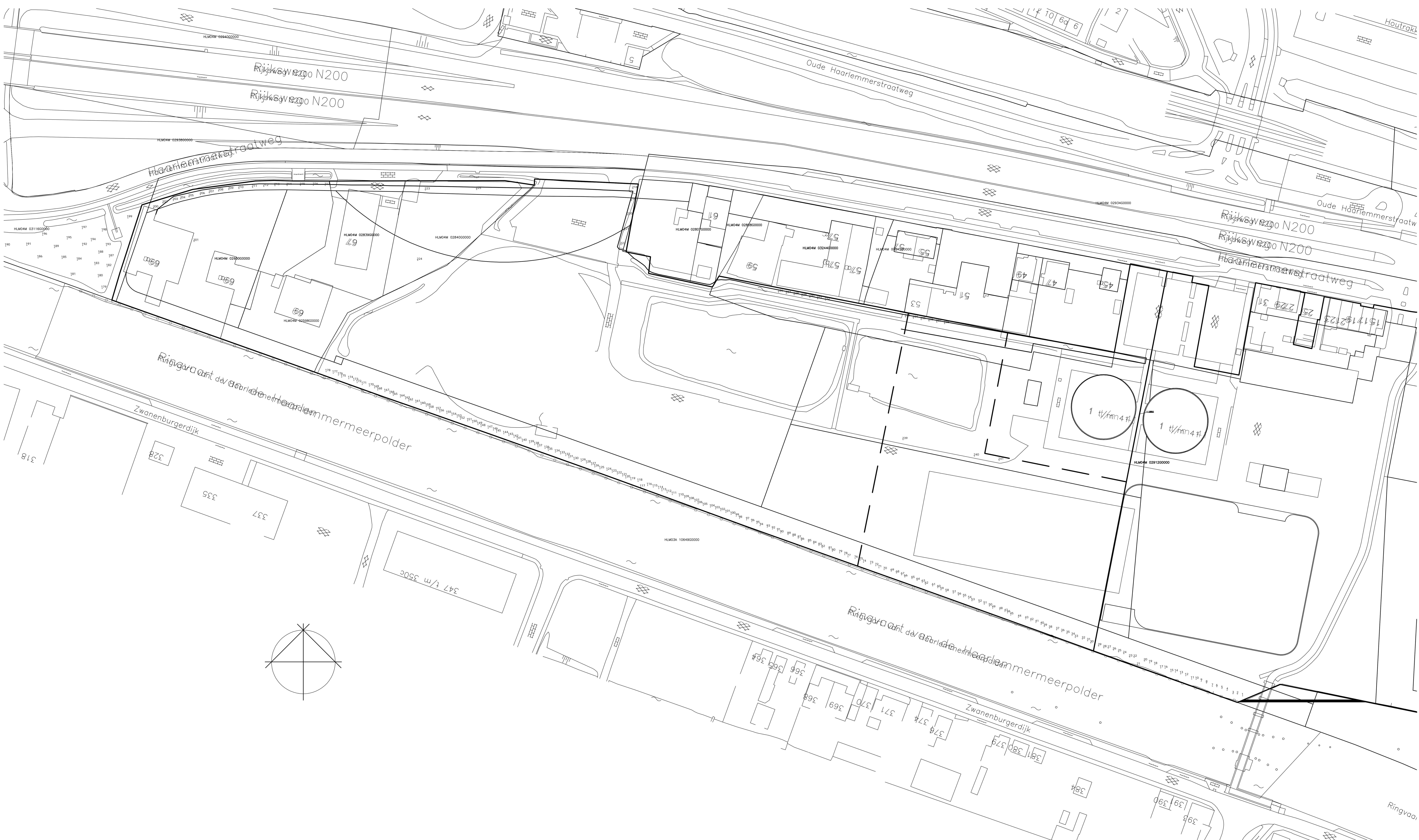
De gemeente meent dat met het overeengekomen maatregelenpakket geborgd is dat de verkeersafwikkeling van en naar het outletcenter op een zorgvuldige en veilige wijze plaatsvindt. De door het outlet center te genereren extra verkeersstromen zullen daardoor adequaat kunnen worden verwerkt. De herinrichting komt de leefbaarheid en verkeersveiligheid binnen de gemeente ten goede.

Gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude

909 - Overzicht te kappen bomen Sugar City terrein, Halfweg (westzijde)

19-12-2014

Koninkrijk der Nederlanden Postbus 10500 1001 NB Amsterdam
Soeters Van Eldonk architecten
 10004 424 20 39 / 020 624 69 28 / architectu@soetersvaneldonk.nl / www.soetersvaneldonk.nl

Opdrachtgever
 Nemab SugarCity BV
 De Boelelaan 7
 1083 HJ AMSTERDAM

Adres
 Amsterdam, The Style Outlets
 Sugar City - Halfweg

Bestemmingsplan
 I4030

Plan
 Omgevingsvergunning (OV)

Doelwerk
 Bomen inventarisatie
 >30 cm diameter

Status
 definitief

Schaal
 1:500

Datum
 11-12-2014

Datum ontwerp

Formaat
 A0+
 4+4

Gebruik
 MH

Naamgeving
909

tussenuitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 16/364

tussenuitspraak van de meervoudige kamer van 19 december 2017 in de zaak tussen

**Vereniging Inretail, te Zeist,
23 bij Inretail aangesloten leden (zie bij de uitspraak gevoegde lijst)
Vereniging Fietsersbond, te Utrecht,
Vereniging Milieudefensie, te Amsterdam,
Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland, te Haarlem,
eisers,
(gemachtigde: mr. E. Dans),**

en

**het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmerliede en
Spaarnwoude, verweerder
(gemachtigde: mr. W.J. Bosma).**

**Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: Nemab SugarCity B.V., te Amsterdam,
gemachtigde: mr. J.C. van Oosten.**

Procesverloop

Op 13 mei 2015 heeft verweerder bekendgemaakt dat op 20 januari 2015 van rechtswege omgevingsvergunning (het primaire besluit) is ontstaan voor de bouw van een outletcenter op het terrein van SugarCity tussen de Haarlemmerweg en de Ringvaart te Halfweg.

Bij besluit van 15 december 2015 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eisers gericht tegen de van rechtswege ontstane omgevingsvergunning niet-ontvankelijk verklaard, het bezwaar van de Vereniging Fietsersbond tegen de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg gegrond verklaard en het bezwaar van overige eisers daartegen niet-ontvankelijk verklaard.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Op 24 mei 2016 heeft verweerder een gewijzigde beslissing op bezwaar (het gewijzigde bestreden besluit) genomen. Hierbij zijn ten aanzien van de bezwaren van de Vereniging Inretail, de Vereniging Fietsersbond, de Vereniging Milieudefensie en de Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland gericht tegen de van rechtswege ontstane

zaaknummer: HAA 16/364

blad 2

omgevingsvergunning andere besluiten genomen. Deze eisers zijn alsnog ontvankelijk geacht in hun bezwaren tegen de activiteit bouwen en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan. De Vereniging Milieudefensie en de Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland zijn daarnaast ook ontvankelijk geacht ten aanzien van de activiteit vellen of het doen vellen van een houtopstand.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 september 2017. Het beroep is behandeld tezamen met andere beroepen tegen het bestreden besluit (zaaknummers: HAA 16/359, HAA 16/360, HAA 16/361 en HAA 16/415). Namens Vereniging Inretail is M.R. Majolée verschenen. De Fietsersbond is vertegenwoordigd door J. Morman. Namens de Vereniging Milieudefensie is J.F.M. Cato verschenen. Namens verweerder zijn R. Brussee en R.A. Smith verschenen, bijgestaan door de gemachtigde en diens kantoorgenoot mr. M.J. de Buck. De derde-partij is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1.1 Op 13 november 2014 heeft de derde-partij een omgevingsvergunning aangevraagd voor de bouw van een outletcenter op het terrein van SugarCity tussen de Haarlemmerweg en de Ringvaart te Halfweg. De activiteiten die onderdeel uitmaken van dit project zijn bouwen, het plaatsen van een nieuwe damwand, het uitvoeren van werkzaamheden (ontgravingen ten behoeve van de aanleg van de damwand), het kappen van bomen, het plaatsen van reclame, de aanleg van een uitrit en het plaatsen van een poldergemaal ter vervanging van het huidige gemaal aan de Ringvaart. Op 13 mei 2015 heeft verweerder de van rechtswege verleende vergunning bekendgemaakt.

2.1 Met het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eisers tegen de van rechtswege ontstane omgevingsvergunning niet-ontvankelijk verklaard, omdat geen sprake is van een vergunning van rechtswege en derhalve alsnog op de aanvraag dient te worden beslist. Verweerder heeft alsnog een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten bouwen, het uitvoeren van werkzaamheden, het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan en het vellen van een houtopstand. Ten aanzien van de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg zijn de bezwaren van de Vereniging Inretail niet-ontvankelijk verklaard. Verweerder heeft het advies van de commissie bezwaarschriften integraal overgenomen in het bestreden besluit. In het advies concludeert de commissie bezwaarschriften dat de bij Vereniging Inretail aangesloten ondernemers die ook zelfstandig bezwaar hebben gemaakt, eveneens niet-ontvankelijk zijn ten aanzien van de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg. In het bestreden besluit wordt echter niet in de overwegingen en het dictum vermeld dat het bezwaar van deze ondernemers ten aanzien van het maken van een uitweg niet-ontvankelijk is. De rechtbank gaat er evenwel vanuit dat verweerder bedoeld heeft hen ook niet-ontvankelijk te verklaren ten aanzien van dit onderdeel. Blijkens de gronden van het beroepschrift zijn eisers hier ook vanuit gegaan. Tot slot zijn de bezwaren van de Fietsersbond tegen de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg gegrond verklaard en heeft verweerder aan de toestemming de voorwaarde verbonden dat de uitweg eerst in gebruik mag worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen is geborgd.

2.2 Bij besluit van 24 mei 2016 heeft verweerder een gewijzigde beslissing op bezwaar (gewijzigde bestreden besluit) genomen ten aanzien van de onder 2.1 genoemde activiteiten

zaaknummer: HAA 16/364

blad 3

op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, behalve het maken van een uitweg. Anders dan in het bestreden besluit stelt verweerder in het gewijzigde bestreden besluit dat een omgevingsvergunning van rechtswege is ontstaan, nu de aanvraag uitsluitend betrekking heeft op activiteiten waarop de reguliere procedure van toepassing is. De bezwaren van de Vereniging Inretail en de Fietsersbond zijn niet-ontvankelijk verklaard voor zover gericht tegen het vellen van een houtopstand, omdat zij daarbij geen belanghebbenden zijn, en voor het overige ongegrond verklaard. Het bezwaar van de 23 bij de Vereniging Inretail aangesloten ondernemers is in zijn geheel niet-ontvankelijk verklaard. De bezwaren van de Vereniging Milieudefensie en de Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland zijn ontvankelijk en ongegrond verklaard.

3. Het beroep van eisers is op grond van artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van rechtswege mede gericht tegen het gewijzigde bestreden besluit. De rechtbank stelt voorop dat eisers nog belang hebben bij een beoordeling van het bestreden besluit, nu het gewijzigde bestreden besluit geen betrekking heeft op het door eisers betwiste maken van een uitweg. Het procesbelang bij het bestreden besluit is dan ook tot die activiteit beperkt, omdat het bestreden besluit voor wat betreft de vergunningverlening, zo blijkt uit het gewijzigde bestreden besluit, voor de andere activiteiten door verweerder niet langer wordt gehandhaafd.

4. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) in de uitspraak van 13 april 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BQ1081) heeft overwogen, dient, indien een bestreden omgevingsvergunning meer dan één toestemming als bedoeld in de artikelen 2.1 en 2.2 van de Wabo bevat, per toestemming te worden bepaald of degene die een rechtsmiddel heeft aangewend belanghebbende is. De Afdeling heeft voorts overwogen dat het in de rede ligt dat deze regel uitzondering lijdt voor zover de betrokken vergunning ziet op een activiteit als bedoeld in de zin van artikel 2.7, eerste lid, van de Wabo, die behoort tot verschillende categorieën activiteiten als bedoeld in de artikelen 2.1 en 2.2 (onlosmakelijk samenhangende activiteiten).

Vereniging Inretail

5.1 De Vereniging Inretail stelt belanghebbend te zijn ten aanzien van de activiteiten bouwen en het maken van een uitweg. Als gevolg van de komst van het outletcenter zal verdringing optreden van bestaande winkels en winkelgebieden in de regio, waaronder mode, luxe artikelen en sportartikelen, zo stelt zij. De continuïteit van de winkels van haar leden komen aldus in gevaar. Voorts stelt zij dat de ondernemers in het bestaande winkelgebied negatieve gevolgen zullen ondervinden van het tekort aan parkeerplaatsen en een verslechterde bereikbaarheid en verkeersveiligheid als gevolg van de komst van het outletcenter. De vereniging komt op voor het collectieve belang van alle leden bij het behoud van een gunstig ondernemingsklimaat voor de retail-sector. Dit gunstige ondernemingsklimaat is met de komst van het outletcenter in geding.

5.2 Voor de vraag of een rechtspersoon belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste en derde lid, van de Awb, is bepalend of de rechtspersoon krachtens zijn statutaire doelstelling en blijkens zijn feitelijke werkzaamheden een rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken algemeen of collectief belang in het bijzonder behartigt.

5.3 Blijkens de statuten van de Vereniging Inretail heeft zij tot doel het verbeteren van de kwaliteit en het professionaliseren van het ondernemerschap in de non-food detailhandel,

zaaknummer: HAA 16/364

blad 4

alsmede het behartigen van individuele en collectieve belangen van haar leden, een en ander in de ruimste zin van het woord.

5.4 De rechtbank is van oordeel dat de Vereniging Inretail, gelet op de grote ruimtelijke uitstraling van het outletcenter en de regionale functie die het vervult, als belanghebbende kan worden aangemerkt bij de activiteit bouwen van het outletcenter en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan. Verweerder heeft haar derhalve terecht ontvankelijk geacht ten aanzien van deze activiteit. Zij kan evenwel niet worden aangemerkt als belanghebbende bij het maken van een uitweg en het vellen van een houtopstand. Aan de statuten van de vereniging kunnen geen collectieve belangen worden ontleend die door van het maken van een uitweg en het vellen van de houtopstand rechtstreeks worden geraakt. Verweerder heeft het bezwaar van eiseres dan ook terecht niet-ontvankelijk verklaard ten aanzien van deze activiteiten.

Haverhals B.V. als onderdeel van de 23 bij de Vereniging Inretail aangesloten ondernemers

6.1 De rechtbank stelt vast dat Haverhals B.V. geen bezwaar heeft gemaakt tegen de op 20 januari 2015 ontstane en op 13 mei 2015 bekendgemaakte omgevingsvergunning van rechtswege.

6.2 Op grond van artikel 8:1 van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de rechtbank.

Op grond van artikel 7:1, eerste lid, aanhef, van de Awb dient degene aan wie het recht is toegekend om beroep op een administratieve rechter in te stellen, daaraan voorafgaand bezwaar te maken.

Op grond van artikel 6:13 van de Awb kan geen beroep worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten geen bezwaar te hebben gemaakt.

6.3 Uitgaande van belanghebbendheid bij een of meerdere activiteiten, is de rechtbank van oordeel dat Haverhals B.V. kan worden verweten geen bezwaar tegen het primaire besluit te hebben gemaakt. Dat betekent dat Haverhals B.V. niet in haar beroep kan worden ontvangen, gelet op het bepaalde in artikel 6:13 van de Awb. Haar beroep is reeds daarom niet-ontvankelijk.

De 22 overige bij Inretail aangesloten ondernemers

7.1 De overige 22 bij Inretail aangesloten ondernemers stellen belanghebbende te zijn bij de bestreden besluiten, omdat zij in hetzelfde verzorgingsgebied en hetzelfde marktsegment als het outletcenter werkzaam zijn en daarmee als belanghebbende concurrenten kunnen worden gekwalificeerd.

7.2 Verweerder stelt dat de 22 ondernemers zijn gevestigd op een afstand van hemelsbreed tussen de 5,6 kilometer en 16,7 kilometer. Zij vallen daarmee niet onder het (primaire) verzorgingsgebied van het outletcenter. Voorts is onvoldoende duidelijk op welke werkzaamheden de 22 ondernemers zich toelagen en kan aldus niet worden vastgesteld of zij in hetzelfde marktsegment als het outletcenter werkzaam zijn.

zaaknummer: HAA 16/364

blad 5

7.3 Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 20 mei 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1585) kan een concurrent, wiens concurrentiebelang rechtstreeks is betrokken bij een besluit, als belanghebbende bij dit besluit worden aangemerkt. Dit is slechts het geval indien de betreffende ondernemer in hetzelfde marktsegment en binnen hetzelfde verzorgingsgebied werkzaam is.

7.4 In het dossier bevinden zich de uittreksels uit het handelsregister van de 22 verschillende ondernemingen. De rechtbank stelt vast dat alle ondernemers - met uitzondering van Sitland Euroleder - werkzaam zijn in de detailhandel. Sitland Euroleder betreft blijkens het uittreksel een groothandel in huismeubilair, eventcatering, groothandel in overige machines, apparaten en toebehoren voor industrie en handel, een groot- en agenturenhandel, tevens advies en bemiddeling in woninginrichting, alsmede een groothandel in horecavakbenodigdheden en cateringbedrijf. Dit betreft naar het oordeel van de rechtbank geen bedrijf in het detailhandelssegment. Hoewel nog niet bekend is welke winkels in het outletcenter zullen worden gevestigd, zal het gaan om winkels in de detailhandel en kunnen de detailhandelsondernemingen worden aangemerkt als werkzaam in hetzelfde marktsegment. Dit geldt aldus niet voor Sitland Euroleder. De rechtbank is voorts van oordeel dat het verzorgingsgebied van een outletcenter een regionaal karakter heeft. Airport Trade & Marketing B.V. is, zo blijkt uit voornoemd uittreksel, enkel werkzaam via postorder en internet. Daarmee is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van een onderneming vallend binnen hetzelfde regionale verzorgingsgebied. Gelet op de afstand van de overige ondernemingen tot de beoogde locatie van het outletcenter kan niet worden gezegd dat zij niet onder hetzelfde verzorgingsgebied vallen. De rechtbank acht hen daarom belanghebbende concurrenten bij de bestreden besluiten, voor zover het de activiteit bouwen en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan betreft.

Bij het maken van een uitweg en het vellen van een houtopstand heeft verweerder de ondernemers terecht niet belanghebbend geacht, nu zij op een te grote afstand zijn gevestigd. Van het maken van de uitweg gaat slechts een beperkte ruimtelijke uitstraling uit. Daarbij komt dat de verkeersintensiteit geen gevolg is van de aanleg van de uitweg, maar van de ontwikkeling van het outletcenter die met het onherroepelijke bestemmingsplan "Halfweg West 2008" mogelijk is gemaakt. De uitweg zelf genereert geen toename van de verkeersintensiteit.

7.5 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat verweerder de 20 bij Inretail aangesloten ondernemers - Sitland Euroleder en Airport Trade & Marketing B.V. niet meegerekend - ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard in hun bezwaar voor wat betreft de activiteiten bouwen en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan. In zoverre moet het gewijzigde bestreden besluit worden vernietigd. De rechtbank zal uit het oogpunt van definitieve geschilbeslechting in het hiernavolgende onderzoeken of zij met toepassing van artikel 8:72, derde lid, onder b, van de Awb zelf in de zaak kan voorzien. De rechtbank stelt daartoe vast dat, nu het gewijzigde bestreden besluit verweerders (inhoudelijke) standpunten bevat ten aanzien van de activiteit bouwen en deze eisers in hun (aanvullend) beroepschrift daarop zijn ingegaan. De rechtbank gaat er daarom vanuit dat hetgeen eisers in beroep aanvoeren tegen verweerders standpunt in het gewijzigde bestreden besluit voor de toepassing van artikel 8:72, derde lid, onder b, van de Awb thans beschouwd kan worden als gronden van bezwaar. Verweerder heeft zijn standpunt in een verweerschrift, verder toegelicht. Eisers hebben dan ook voldoende gelegenheid gekregen het standpunt van verweerder over de verlening van een omgevingsvergunning voor de

zaaknummer: HAA 16/364

blad 6

activiteiten bouwen gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan te bestrijden.

Vereniging Fietsersbond

8.1 De Vereniging Fietsersbond is door verweerder ontvankelijk geacht in haar bezwaren ten aanzien van de activiteiten bouwen en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan en het maken van een uitweg.

8.2 Blijkens de statuten van de Vereniging Fietsersbond stelt zij zich ten doel de kwaliteit van het fietsen in Nederland te verbeteren, onder andere de voorzieningen voor de fiets, de veiligheid, de bereikbaarheid met de fiets, de kwaliteit van het product fiets, en de dienstverlening aan de fietsers, en daarmee ook het gebruik van de fiets te vergroten, meer ruimte voor de fiets en de fietsers, zowel in letterlijke zin (fysieke ruimte, voorzieningen) als in meer figuurlijke zin (aandacht, voorrang, status waardering, laten meetellen), het ondersteunen van de vereniging en verder al hetgeen hiermee in de ruimste zin verband houdt, daartoe behoort en/of daartoe bevorderlijk kan zijn.

8.3 Naar het oordeel van de rechtbank kunnen aan de statuten van de Fietsersbond geen collectieve belangen worden ontleend die door het bouwen van het outletcenter, het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan en het vellen van een houtopstand rechtstreeks worden geraakt. Bij deze activiteiten kan de Fietsersbond dan ook niet als belanghebbende worden aangemerkt. Vanwege het aspect van de verkeersveiligheid kan de Vereniging Fietsersbond wel belanghebbend worden geacht bij de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg.

8.4 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat verweerder de Fietsersbond ten onrechte belanghebbend en ontvankelijk heeft geacht in haar bezwaar voor wat betreft de activiteit bouwen en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan. In zoverre moet het gewijzigde bestreden besluit worden vernietigd. De rechtbank ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, onder b, van de Awb zelf in de zaak te voorzien door het bezwaar van de Vereniging Fietsersbond, voor zover gericht tegen de omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan, niet-ontvankelijk te verklaren.

Vereniging Milieudefensie en Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland

9.1 Krachtens de statuten stelt de Vereniging Milieudefensie zich ten doel een bijdrage te leveren aan het oplossen en voorkomen van milieuproblemen en het behoud van cultureel erfgoed, alsmede te streven naar een duurzame samenleving dit alles op mondiaal, landelijk, regionaal en lokaal niveau, in de meest ruime zin en een en ander in het belang van de leden van de vereniging en in het belang van de kwaliteit van het milieu, de natuur en het landschap in de meest ruime zin voor huidige en toekomstige generaties. De Vereniging Milieudefensie tracht dit doel te bereiken door het kritisch volgen van al die ontwikkelingen in de samenleving die effect hebben op het gebied van milieu, natuur, landschap en duurzaamheid, het beïnvloeden van de besluitvorming daarover door middel van het gebruikmaken van alle daartoe geëigende en geoorloofde middelen, het verrichten dan wel doen verrichten van onderzoek, het verspreiden en verstrekken van informatie in de meest ruime zin, het verkrijgen van gerechtelijke uitspraken en het uitvoeren van alle handelingen en acties die de vereniging nodig acht om haar doel te bereiken.

zaaknummer: HAA 16/364

blad 7

9.2 Volgens het uittreksel uit het handelsregister heeft de Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland ten doel het behouden en verbeteren van natuur-, landschappelijk en cultuurhistorische waarden, de flora en fauna, de kwaliteit van het milieu waaronder de lucht, de bodem en het water en de gezondheid van mensen en een goede ruimtelijke ordening.

9.3 Gelet op de collectieve belangen die voornoemde milieuorganisaties behartigen en de feitelijke werkzaamheden die zij uitvoeren om hun doelstellingen te bereiken, is de rechtbank van oordeel dat zij als belanghebbende kunnen worden aangemerkt bij de activiteiten bouwen en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met het bestemmingsplan en het vellen van een houtopstand. Bij het maken van een uitweg kunnen deze milieuorganisaties niet belanghebbend worden geacht, nu aan hun statuten geen collectieve belangen kunnen worden ontleend die door het maken van de uitweg rechtstreeks worden getroffen. Daarbij komt dat de verkeersintensiteit geen gevolg is van de aanleg van de uitweg, maar van de ontwikkeling van het outletcenter die met het onherroepelijke bestemmingsplan mogelijk is gemaakt. De uitweg zelf genereert geen toename van de verkeersintensiteit. Verweerder heeft derhalve de bezwaren van deze twee milieuorganisaties, voor zover het de van rechtswege ontstane toestemming voor het maken van een uitweg betreft, op goede gronden niet-ontvankelijk verklaard.

10. Uit het voorgaande volgt dat bij alle activiteiten waarop de bestreden besluiten betrekking hebben tenminste één van de eisende partijen een ontvankelijk beroep heeft ingesteld. De rechtbank gaat in het navolgende over tot bespreking van de beroepsgronden die eisers in hun gezamenlijke beroepschrift tegen omgevingsvergunning voor de verschillende activiteiten en de toestemming voor het maken van een uitweg hebben aangevoerd.

Had de uniforme openbare voorbereidingsprocedure moeten worden gevolgd?

11.1 Eisers voeren aan dat verweerder de aanvraag ten onrechte volgens de reguliere procedure heeft behandeld. Op basis van de ecologische quickscan van LPB Sight van 20 oktober 2014 kan immers niet de conclusie worden getrokken dat evident geen verbodsbepalingen uit de Flora- en faunawet worden overtreden, nu daarin wordt opgemerkt dat de aanwezigheid van vleermuizen niet kan worden uitgesloten en dat daarom nader onderzoek moet worden gedaan. Gelet op het bepaalde in artikel 75d van de Flora- en Faunawet (Ffw) is in een dergelijk geval een verklaring van geen bedenkingen vereist en dient de uitgebreide procedure als bedoeld in artikel 3.10, eerste lid, onder e, van de Wabo te worden gevolgd. Verweerder stelt op basis van onderzoeken van 10 september 2015 en 17 november 2015 dat geen verbodsbepalingen uit de Ffw worden overtreden. Deze onderzoeken dateren echter van na het primaire besluit, waarin de van rechtswege verleende vergunning bekend is gemaakt. Volgens eisers mag niet uit latere onderzoeken worden geconstrueerd dat eerder van rechtswege een vergunning is ontstaan.

Voorts hebben eisers de onderzoeken die door LPB Sight en ECOquickscan zijn gedaan voorgelegd aan een ecooloog van Ecoresult. In zijn contra-expertise komt hij tot de conclusie dat de onderzoeken niet zijn uitgevoerd conform het Vleermuizenprotocol 2013 en dat de afwijkingen daarvan niet verantwoord zijn. Er is bijvoorbeeld slechts één ronde veldonderzoek gedaan en niet de voorgeschreven twee rondes. Met de onderzoeken is volgens Ecoresult onvoldoende beoordeeld of de vergunde activiteiten schadelijke effecten hebben op het functionele leefgebied en de verblijfplaats van vleermuizen. Negatieve effecten op de gewone en de ruige dwergvleermuis en de meervleermuis als gevolg van de

zaaknummer: HAA 16/364

blad 8

realisatie van het project, waardoor het gebied een ingrijpende transformatie ondergaat, kunnen allerminst worden uitgesloten, aldus Ecoresult. Er zijn, ook door ECOquickscan, vliegroutes en mogelijke verblijfplaatsen aangetroffen van de laatvlieger en gewone dwergvleermuis, maar niet onderzocht is wat de gevolgen daarvoor zijn van het project. Verder zijn de gevolgen van de kap van de bomen op de vleermuizen niet beoordeeld. Met de maatregel ten aanzien van de verlichting wordt miskend dat niet alleen verstoring kan optreden door de verlichting van het outletcenter maar ook door de bebouwing en de kap van bomen. Bovendien is het voorschrift aan de omgevingsvergunning volstrekt onvoldoende ingekaderd en wordt slechts in algemene bewoordingen beschreven dat speciale lampen en verf nodig zijn om de lichtintensiteit tot een minimum te beperken. Voorts hebben de voorschriften bij de vergunning geen betrekking op de meervleermuis. Tot slot zijn door Ecoresult vaste leef- en verblijfplaatsen aangetroffen in het plangebied van de huismus. Aangrenzend aan het plangebied zijn potentieel geschikte voortplantingsplaatsen en vaste leef- en verblijfplaatsen van de huismus gevonden. Dit had moeten leiden tot nader onderzoek. Gelet op het voorgaande was een verklaring van geen bedenkingen noodzakelijk, aldus eisers. Nu die ontbreekt, is het bestreden besluit in strijd met artikel 2.27 van de Wabo, juncto artikel 75d van de Ffw.

11.2 Ingevolge artikel 3.10, eerste lid, onder e, van de Wabo is Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing op de voorbereiding van de beschikking op de aanvraag om een omgevingsvergunning, indien de aanvraag geheel of gedeeltelijk betrekking heeft op een geval waarin een verklaring vereist is, als bedoeld in artikel 2.27.

Artikel 2.27, eerste lid, van de Wabo luidt:

In bij wet of algemene maatregel van bestuur aangewezen categorieën gevallen wordt een omgevingsvergunning niet verleend dan nadat een daarbij aangewezen bestuursorgaan heeft verklaard dat het daartegen geen bedenkingen heeft. Bij een maatregel als bedoeld in de eerste volzin worden slechts categorieën gevallen aangewezen waarin voor het verrichten van de betrokken activiteit een afzonderlijke toestemming van het aangewezen bestuursorgaan wenselijk is gezien de bijzondere deskundigheid die dat orgaan ten aanzien van die activiteit bezit of de verantwoordelijkheid die dat orgaan draagt voor het beleid dat betrekking heeft op de betrokken categorie activiteiten. Bij die maatregel kan worden bepaald dat het aangewezen bestuursorgaan categorieën gevallen kan aanwijzen waarin de verklaring niet is vereist.

Op grond van artikel 8:69a van de Awb vernietigt de bestuursrechter een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept.

11.3 Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht (Kamerstukken II, 2009/10, 32 450, nr. 3, blz. 18-20) heeft de wetgever met artikel 8:69a van de Awb de eis willen stellen dat er een verband moet bestaan tussen een beroepsgrond en het belang waarin eiseres door het bestreden besluit dreigt te worden geschaad. De bestuursrechter mag een besluit niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van eiseres.

11.4 Voor zover deze beroepsgrond is aangevoerd door de Vereniging Inretail en de 20 bij haar aangesloten ondernemers die in het voorgaande ontvankelijk zijn geacht ten aanzien van de activiteit bouwen, oordeelt de rechtbank in het kader van het relativiteitsvereiste als volgt. Naar het oordeel van de rechtbank kan de gestelde schending van artikel 3.10, eerste lid, onder e, van de Wabo in het kader van de toepassing van artikel 8:69a van de Awb niet los worden gezien van de onderliggende normen uit de Ffw die volgens eisers zijn geschonden. Deze normen uit de Ffw strekken tot bescherming van plant- en diersoorten en het leefklimaat. Het leefklimaat van de Vereniging Inretail en de 20 bij deze vereniging aangesloten ondernemers is niet een belang dat door de realisatie van het outletcenter wordt geraakt. Dit betekent dat, zouden de gronden ten aanzien van de Ffw, voor zover aangevoerd door de Vereniging Inretail en de 20 bij haar aangesloten ondernemers, slagen, vernietiging van de omgevingsvergunning op grond van de toepassing van het relativiteitsvereiste als vervat in artikel 8:69a van de Awb achterwege moet blijven. Omdat de normen in de Ffw niet strekken tot bescherming van het belang van deze eisers, strekt ook het procedurele voorschrift van artikel 3.10, eerste lid, onder e, van de Wabo dat immers in dit geval ziet op de toepassing van de Ffw, niet ter bescherming van de belangen van deze eisers. De door hen gestelde schending van artikel 3.10, eerste lid, onder e, van de Wabo kan dus niet leiden tot vernietiging van het gewijzigde bestreden besluit. Omdat het relativiteitsvereiste niet kan worden tegengeworpen aan de Vereniging Milieudefensie en de Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland, komt de rechtbank desalniettemin toe aan een inhoudelijke bespreking van de beroepsgrond dat een verklaring van geen bedenkingen op grond van de Ffw noodzakelijk was en dat verweerder ten onrechte de reguliere procedure heeft gevolgd.

11.5 Verweerder stelt zich op het standpunt dat uit de onderzoeken van 20 oktober 2014 en 10 september 2015 van ECOquickscan volgt dat geen sprake is van handelingen waarvoor op grond van de Ffw verboden gelden. Uit het onderzoek van 10 september 2015 blijkt dat het is uitgevoerd conform het Vleermuizenprotocol. In het onderzoek worden maatregelen geadviseerd met betrekking tot aanpassing van het verlichtingsplan van het bouwwerk en aangepaste verlichting tijdens de bouwwerkzaamheden, zodat geen negatieve effecten op de vleermuissoorten worden verwacht. De voorgestelde maatregelen heeft verweerder als voorschriften aan de vergunning verbonden.

11.6 De rechtbank stelt voorop dat, gelet op de volledige heroverweging in bezwaar als bedoeld in artikel 7:11 van de Awb, verweerder zijn standpunt dat de reguliere procedure van toepassing was, mag onderbouwen met onderzoek dat dateert van na de bekendmaking van de vergunning van rechtswege. Beoordeeld kan en moet dus worden of de onderzoeken de conclusie kunnen rechtvaardigen dat een verklaring van geen bedenkingen op grond van de Ffw niet vereist was, zodat niet op grond van artikel 3.10, eerste lid, onder e, van de Wabo de uniforme openbare voorbereidingsprocedure had moeten worden gevolgd.

11.7 Op grond van de onderzoeken van 20 oktober 2014 en 10 september 2015 is de rechtbank van oordeel dat de omgevingsvergunning geen betrekking heeft op handelingen die zijn verboden in de Ffw. Daartoe is het volgende redengevend. De gestelde omstandigheid dat het vleermuizenonderzoek niet in overeenstemming met het Vleermuisprotocol van de Gegevensautoriteit Natuur is verricht, wordt niet gevolgd, nu, zoals de Afdeling onder meer in haar uitspraak van 5 februari 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:279) heeft overwogen, dit protocol slechts een leidraad is bij het onderzoek ten behoeve van de vraag of een of meerdere verbodsbepalingen uit de Ffw worden overtreden. Het enkele feit dat het vleermuizenonderzoek, naar eisers stellen, niet

zaaknummer: HAA 16/364

blad 10

voldoet aan dat protocol, wat daarvan zij, leidt dan ook niet tot het oordeel dat verweerder van de onderzoeken geen gebruik mocht maken. Eisers hebben verder, ook ter zitting, niet concreet kunnen maken – bijvoorbeeld aan de hand van eigen (tegen)onderzoek – dat de conclusies van genoemde rapporten die aan de besluitvorming ten grondslag zijn gelegd feitelijk onjuist zijn. Daarbij is nog van belang dat anders dan eisers stellen, in de onderzoeken die aan de besluitvorming ten grondslag zijn gelegd de gevolgen van de voorgenomen activiteiten voor de laatvlieger en gewone dwergvleermuis wel zijn onderzocht. Ten aanzien van de meervleermuis is door verweerder en de derde-partij gesteld dat deze soort niet verder vliegt dan de verlichte fietsersbrug en dat de bouwactiviteiten derhalve geen effect hebben op de vaste vliegroute van de meervleermuis. De rechtbank maakt uit hetgeen F. van Meurs, de ecooloog van Ecoresult, ter zitting heeft verklaard op dat, indien de in het onderzoek van 10 september 2015 voorgestelde maatregelen ten aanzien van de verlichting voldoende geconcretiseerd worden, deze - net als voor de andere vleermuissoorten - afdoende zijn voor het voorkomen van negatieve effecten ten aanzien van de meervleermuis.

Ten aanzien van eventuele gevolgen van het kappen van de bomen voor de vleermuizen overweegt de rechtbank dat dat, zoals partijen ter zitting bevestigd hebben, niet meer beoordeeld kan worden.

Ten aanzien van de huismus is ter zitting door H.A.J. van der Burgt, de ecooloog die de onderzoeken van 20 oktober 2014 en 10 september 2015 heeft verricht, toegelicht dat hij het gebied meerdere malen heeft bezocht en er geen aanwijzingen zijn dat het plangebied wordt gebruikt als leefgebied door de huismus. Daarop heeft F. van Meurs desgevraagd laten weten dat de bebouwing rondom het plangebied geschikt zou kunnen zijn voor de huismus, maar dat hij dat verder niet heeft onderzocht. Dat het project leidt tot handelingen in strijd met de Ffw ten aanzien van de huismus is dan ook onvoldoende gebleken naar het oordeel van de rechtbank.

11.8 De rechtbank stelt op basis van de rapporten van 20 oktober 2014 en 10 september 2015 vast dat het, met het treffen van bepaalde maatregelen, mogelijk is de bouwactiviteiten zodanig uit te voeren, dat geen sprake zal zijn van overtreding van de Ffw. Op grond hiervan was de conclusie gerechtvaardigd dat een verklaring van geen bedenkingen niet vereist was en heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat de reguliere procedure van toepassing was, nu geen sprake is van de situatie als bedoeld in artikel 3.10, eerste lid, onder e, van de Wabo. Of met de aan de omgevingsvergunning verbonden voorwaarden ten aanzien van de Ffw voldoende gewaarborgd is dat bedoelde maatregelen zullen worden getroffen, is voor deze beoordeling niet relevant.

Omgevingsvergunning in relatie tot de Ffw

12.1 Volgt beantwoording van de vraag of de van rechtswege ontstane omgevingsvergunning in strijd is met de Ffw, omdat - zoals betoogd is - de aan de omgevingsvergunning verbonden voorwaarden ten aanzien van de Ffw onvolledig en onvoldoende concreet zijn. Uit het rapport van 10 september 2015 van ECOquickscan blijkt dat het voor het voorkomen van negatieve effecten op de vliegroutes van de laatvlieger en gewone dwergvleermuis van belang is dat het verlichtingsplan voor de definitieve inrichting wordt aangepast. Ook zal tijdens de bouwwerkzaamheden de verlichting van het bouwterrein dusdanig moeten worden ingericht dat de vliegroute geen hinder ondervindt. In dit rapport wordt het volgende aangegeven:

zaaknummer: HAA 16/364

blad 11

“De definitieve verlichting vindt plaats door middel van lampen op masten die naar het gebouw zijn gericht. Door middel van speciale lampen en kleur licht, in combinatie met speciale verf op de gebouwen, kan de lichtintensiteit tot een minimum worden beperkt. Door het toepassen van de lichtmasten die op het gebouw zijn gericht en beperkte lichtintensiteit, blijft het achter de masten afdoende donker voor soorten als de gewone dwergvleermuis en laatvlieger. De aanpassingen aan het verlichtingsplan bestaan uit het verkleinen van de afstand tussen de masten en het gebouw, waardoor de donkere ruimte tussen de masten en de puntloods (de loods wordt gebruikt als begeleiding van de vliegroute) wordt vergroot. Hierdoor is het wel nodig om meer masten te plaatsen met een kleine lichtintensiteit. De voorstaande maatregel is reeds met de architect doorgesproken en zal worden doorgevoerd in de (definitieve) plannen.”

12.2 Aan de omgevingsvergunning zijn ten aanzien van de Ffw de voorschriften verbonden dat negatieve effecten op de vaste vliegroute van de gewone dwergvleermuis en de laatvlieger moeten worden voorkomen, dat het verlichtingsplan van de definitieve inrichting overeenkomstig het rapport van 10 september 2015 moet worden aangepast om negatieve effecten op de gewone dwergvleermuis en laatvlieger te voorkomen en dat in de actieve periode (half maart tot eind oktober) tijdens de bouw de verlichting afgestemd dient te worden zoals is voorgesteld in het rapport van 10 september 2015. Naar het oordeel van de rechtbank is het voorschrift ten aanzien van het verlichtingsplan van de definitieve inrichting, gelezen in samenhang met hetgeen daarover in het rapport van 10 september 2015 is opgenomen, onvoldoende concreet om - zoals beoogd - overtreding van de relevante verbodsbepalingen uit de Ffw te voorkomen. Zo blijkt niet hoeveel meer masten moeten worden gebouwd, wat de afstand tussen de masten en het gebouw moet zijn, welke lampen gebruikt moeten worden met welke verlichtingssterkte en kleur, welke speciale verf moet worden gebruikt voor de gebouwen en tot welk minimum de verlichting moet worden beperkt. Dat de maatregelen reeds met de architect zijn doorgesproken en zullen worden doorgevoerd in de (definitieve) plannen, maakt dat niet anders. Aldus is onvoldoende gewaarborgd dat de vereiste maatregelen zullen worden getroffen. Aan het bestreden besluit kleeft derhalve een zorgvuldigheidsgebrek. In zoverre slaagt de beroepsgrond van eisers.

Parkeren

13.1 Eisers voeren voorts aan dat het project in onvoldoende parkeerruimte voorziet. De parkeerbehoefte is te laag ingeschat en voorts is de afwijking van de in de Bouwverordening Haarlemmerliede en Spaarnwoude (de Bouwverordening) opgenomen eis dat op eigen terrein in voldoende parkeerruimte moet worden voorzien onzorgvuldig en onvoldoende gemotiveerd. Voor zover verweerder aanknoopt bij CROW-normen, zijn deze onvoldoende representatief voor een ontwikkeling als hier aan de orde. Verwezen wordt verder naar de contra-expertise van ir. S.J. Stienstra van Adviesbureau Stedelijk Verkeer B.V. Daarin wordt geconcludeerd dat in het rapport van Goudappel Coffeng, waarop verweerder zijn besluitvorming heeft gebaseerd, is uitgegaan van een te lage bezoekenintensiteit en een hoger aandeel van het bezoekers op zondag dan waarvan Goudappel Coffeng is uitgegaan, waarschijnlijker is. Dit leidt tot de conclusie dat geen sprake zal zijn van vijf piekdagen, waarvan Goudappel Coffeng is uitgegaan, maar eerder van vijftien piekdagen. Voorts biedt het voorschrift ten aanzien van het opvangen van de parkeerdruk op vijf piekdagen onvoldoende waarborg, aldus eisers. Er is nog geen adequate oplossing gevonden voor het opvangen van een groot tekort aan parkeerplaatsen op die dagen en het voorschrift is daarmee in strijd met de rechtszekerheid. Ook het gebruik van parkeerplaatsen in de

zaaknummer: HAA 16/364

blad 12

garage van de supermarkt is onvoldoende geborgd volgens eisers. Ten eerste is de parkeergarage bij de supermarkt nog altijd niet gerealiseerd, terwijl deze reeds in 2015 gebouwd zou worden, en voorts kan de gebruiksovereenkomst die is gesloten voor het gebruik van parkeerplaatsen in die parkeergarage, eenvoudig worden ontbonden.

13.2 Verweerder is in de besluitvorming uitgegaan van de parkeerkencijfers van CROW en heeft zich mede gebaseerd op het door de derde-partij overgelegde onderzoek van Goudappel Coffeng van december 2014, alsmede op BVA van 12 december 2014. Op grond van de CROW-kencijfers voor een outletcentrum, die zijn gebaseerd op een maatgevende dag in een drukkere maand en representatief zijn voor een bovengemiddeld drukke zondag, zoals ter zitting is toegelicht door de verkeersdeskundige van Goudappel Coffeng, bedraagt de parkeerbehoefte minimaal 1755 parkeerplaatsen en maximaal 2133 parkeerplaatsen. Omdat het maximaal aantal benodigde parkeerplaatsen niet in elke situatie gebruikt zal worden, is verweerder uitgegaan van het gemiddelde, zijnde 1945 parkeerplaatsen. Het project voorziet in 1464 parkeerplaatsen op eigen terrein en daarmee wordt niet voldaan aan het in artikel 2.5.30 van de Bouwverordening Haarlemmerliede en Spaarnwoude (de Bouwverordening) neergelegde vereiste dat in voldoende mate in parkeerruimte wordt voorzien op eigen terrein. Verweerder heeft op grond van het vierde lid van genoemde bepaling medewerking verleend aan ontheffing van de in de Bouwverordening neergelegde parkeereis, nu op andere wijze in de nodige parkeerruimte wordt voorzien. In dit verband is door de derde partij een beroep gedaan op 400 parkeerplaatsen in de parkeergarage van de nog te realiseren supermarkt op het terrein van Sugar City en 100 parkeerplaatsen op het aangrenzende maaiveld, ten aanzien waarvan een gebruiksovereenkomst is gesloten. De bouw van de supermarkt zal zijn gerealiseerd voordat het outletcenter gereed is. Hiermee is voldoende parkeerruimte gewaarborgd, aldus verweerder. Uit het rapport van Goudappel Coffeng blijkt dat op circa vijf piekdagen in het jaar sprake zal zijn van een tekort dat oploopt tot 780 parkeerplaatsen. Verweerder acht het vanuit het oogpunt van duurzaam ruimtegebruik niet wenselijk om vergunninghouder te verplichten deze 780 extra parkeerplaatsen aan te leggen. Om een zekere flexibiliteit te bieden bij het voorzien in deze extra parkeerbehoefte op piekdagen heeft verweerder het voorschrift aan de omgevingsvergunning verbonden dat in het tekort van 780 parkeerplaatsen op circa vijf dagen per jaar in overleg met verweerder en de overige wegbeheerders moet worden voorzien. Aan de omgevingsvergunning is voorts het voorschrift verbonden dat 1945 parkeerplaatsen in stand moeten worden gehouden, waarvan 1464 op eigen terrein, bij gebreke waarvan handhavend kan worden opgetreden.

13.3 Ingevolge artikel 2.5.30, eerste lid, van de Bouwverordening moet, indien de omvang of de bestemming van een gebouw daartoe aanleiding geeft, ten behoeve van het parkeren of stallen van auto's in voldoende mate ruimte zijn aangebracht in, op of onder het gebouw, dan wel op of onder het onbebouwde terrein dat bij dat gebouw behoort. Deze ruimte mag niet overbemeten zijn, gelet op het gebruik of de bewoning van het gebouw, waarbij rekening moet worden gehouden met de eventuele bereikbaarheid per openbaar vervoer.

Ingevolge het vierde lid kan het bevoegd gezag de omgevingsvergunning verlenen in afwijking van het bepaalde in het eerste en het derde lid:

- a. indien het voldoen aan die bepalingen door bijzondere omstandigheden op overwegende bezwaren stuit; of
- b. voor zover op andere wijze in de nodige parkeer- of stallingruimte, dan wel laad- of losruimte wordt voorzien.

13.4 Ter zitting heeft de verkeersdeskundige van Goudappel Coffeng, F. Aalbers, een toelichting gegeven op de berekening van de parkeerbehoefte aan de hand van ervaringscijfers. Goudappel Coffeng is op basis van de ervaringscijfers van vergelijkbare outletcentra als Bataviastad en Rosada uitgegaan van 1,8 bezoekers per m² bedrijfsvloeroppervlak per week en een autobezetting van 2,35 personen. Met die cijfers zijn de effecten van het gehele programma inzichtelijk gemaakt voor een gemiddelde werkmiddag, een zaterdagmiddag en zondagmiddag. Zodoende komt Goudappel Coffeng op een parkeerbehoefte van 1586 parkeerplaatsen voor het outletcenter. Omgerekend naar het aantal parkeerplaatsen per 100 m² bedrijfsvloeroppervlak komt de op basis van de CROW-normen berekende parkeerbehoefte (7,3 tot 9,3 parkeerplaatsen) overeen met de door Goudappel Coffeng berekende parkeerbehoefte van 8,35 parkeerplaatsen per 100 m² bedrijfsvloeroppervlak op basis van ervaringscijfers van andere vergelijkbare outletcentra, zoals Bataviastad en Rosada. De normatieve eis van verweerder van 1945 parkeerplaatsen ligt dus hoger dan door Goudappel Coffeng is berekend. Tot slot is toegelicht waarom Designer Outlet Center (DOC) Roermond niet representatief is in dit verband en dat er - in tegenstelling tot hetgeen in het onderzoek van Stienstra is vermeld - ten opzichte van Bataviastad 19,4% meer parkeerplaatsen worden gerealiseerd voor het onderhavige project. Stienstra is bij zijn berekening bovendien uitgegaan van het gehele programma dat op het SugarCity terrein is voorzien.

13.5 Naar het oordeel van de rechtbank is het onderzoek van Goudappel Coffeng in zijn algemeenheid inzichtelijk en inhoudelijk concludent. Onderbouwd is hoe de parkeerbehoefte is berekend aan de hand van de ervaringscijfers en hoe in de parkeerbehoefte wordt voorzien. Het aantal van 1945 parkeerplaatsen dat door verweerder als voorschrift aan de omgevingsvergunning is verbonden, dat is gebaseerd op de CROW-normen, ligt nog iets hoger dan de parkeerbehoefte op basis van de ervaringscijfers. In het licht van het aangevoerde, is verder van belang of eiseres niet de verwijzing naar de rapporten van Stienstra en BVA aannemelijk heeft gemaakt dat het rapport van Goudappel Coffeng onjuiste uitgangspunten en berekeningen bevat. Stienstra komt tot een hogere parkeerbehoefte, omdat hij in zijn onderzoek mede de ervaringscijfers van DOC Roermond heeft betrokken. De verkeersdeskundige van Goudappel Coffeng heeft ter zitting aangegeven dat dit geen representatieve ervaringscijfers zijn, gelet op de ligging van DOC Roermond in de driehoek van Nederland, België en Duitsland, waardoor de bezoekersaantallen daar vele malen groter zijn. Naar het oordeel van de rechtbank kan Goudappel Coffeng daarin gevolgd worden en kan het rapport van Stienstra aldus niet leiden tot de conclusie dat het rapport van Goudappel Coffeng, waarop de besluitvorming van verweerder mede is gebaseerd, voor onjuist moet worden gehouden. Het verschil in de berekeningen tussen Goudappel Coffeng en Stienstra berust verder op een verschil in bezoekersaantallen voor de zondag, de drukste dag voor een outletcenter. Goudappel Coffeng gaat ervan uit dat op zondag 28% van de wekelijkse bezoekers komt. Dit percentage berust volgens de rapportage op parkeergegevens van bestaande outletcenters. De raming van een bezoekersaantal door Stienstra van 30 tot 35% is onvoldoende onderbouwd om de rapportage van Goudappel Coffeng op dit punt voor onjuist te kunnen houden. Van belang is verder dat het aantal van 1945 parkeerplaatsen ook volgens de rapportage van Stienstra voldoende is voor de parkeerbehoefte op een gemiddelde zondag. Stienstra heeft verder niet weerlegd dat er per jaar 5 piekdagen zijn waarop het aantal van 1945 parkeerplaatsen niet toereikend is. Dat er 37 dagen per jaar zijn waarop het aantal bezoekers uitkomt boven een gemiddelde zondag, zoals Stienstra stelt, wil immers nog niet zeggen dat er dan meer bezoekers zijn dan op een bovengemiddeld drukke zondag waar Goudappel Coffeng vanuit is gegaan. Opmerking verdient dat het volgens de

zaaknummer: HAA 16/364

blad 14

omgevingsvergunning vereiste aantal parkeerplaatsen nog uitgaat boven de door Stienstra berekende parkeerbehoefte.

Het vorenstaande geldt - voor zover van belang - ook voor het rapport van BVA. Uit het voorgaande volgt dat het rapport van Goudappel Coffeng inzichtelijk is en de rechtbank de uitgangspunten waarop Goudappel Coffeng de berekening van de parkeerbehoefte heeft gebaseerd, kan volgen.

Ook is in het rapport van Goudappel Coffeng inzichtelijk gemaakt wat de parkeerbehoefte van de nog te realiseren supermarkt is en blijkt uit de berekening dat er voldoende parkeerruimte in de parkeergarage van de supermarkt beschikbaar blijft waarop de derde-partij middels de gebruiksovereenkomst een beroep kan doen, indien nodig. Voorts acht de rechtbank het gebruik van 400 parkeerplaatsen in de parkeergarage van de supermarkt en 100 parkeerplaatsen op het aangrenzende maaiveld met de gebruiksovereenkomst voldoende gewaarborgd. Hoewel de parkeergarage bij de supermarkt nog niet is gerealiseerd, is het nog altijd de intentie van de ontwikkelaar om deze te realiseren en heeft vergunninghouder daarover een gebruiksovereenkomst gesloten. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid kunnen afwijken van het vereiste in de Bouwverordening dat op eigen terrein in voldoende mate in parkeerruimte moet worden voorzien, nu op andere wijze in voldoende parkeerruimte wordt voorzien. Voorts volgt de rechtbank eisers niet in hun standpunt dat het voorschrift ten aanzien van het opvangen van de parkeerdruk op piekdagen in strijd is met de rechtszekerheid. In het rapport van Goudappel Coffeng is vermeld dat de parkeerdruk op piekdagen bijvoorbeeld op afstand kan worden opgevangen, waarvoor voldoende ruimte aanwezig is in de omgeving, en dat bezoekers op die dagen met pendelbussen dan wel pendelboten van en naar het outletcenter kunnen worden vervoerd. Door de derde-partij is voorts een brief van 12 september 2017 ingebracht, waarin is vermeld dat het Recreatieschap Spaarnwoude wenst samen te werken met de derde-partij en voldoende gronden in de nabijheid van het outletcenter beschikbaar heeft om op piekdagen te voldoen aan de extra parkeervraag van 780 parkeerplaatsen. Per keer zullen daarvoor nadere afspraken gemaakt worden die in tijdelijke gebruiksovereenkomsten worden neergelegd. Eisers hebben niet weerlegd dat het mogelijk is om op piekdagen in de nabije omgeving in de extra parkeerdruk van 780 parkeerplaatsen te voorzien. Naar het oordeel van de rechtbank is voldoende concreet dat er mogelijkheden zijn om op piekdagen de extra parkeerdruk op te vangen. Verweerder heeft bij het stellen van het voorschrift in dit geval een zekere mate van flexibiliteit mogen gunnen aan de vergunninghouder. Gelet op het voorgaande slagen de beroepsgronden ten aanzien van het aspect parkeren niet.

De activiteit vellen van een houtopstand

14.1 De twee milieuorganisaties hebben aangevoerd dat uit de besluitvorming niet blijkt dat een beoordeling van de weigeringsgronden uit de APV ten aanzien van het kappen van de bomen heeft plaatsgevonden. De notitie van Pius Florus van 30 november 2015 bevat een dergelijke beoordeling evenmin. De opgelegde herplantplicht heeft voorts geen enkele waarborg. De beoordeling hiervan wordt in strijd met de APV vooruitgeschoven naar een later moment. Pas na vergunningverlening zal in overleg worden beoordeeld of en zo ja waar en binnen welke termijn bomen moeten worden herplant. Daarnaast volgt uit het voorschrift niet dat alle gekapte bomen moeten worden gecompenseerd.

14.2 Verweerder heeft aan de bestreden omgevingsvergunning het voorschrift verbonden dat een herplantplicht wordt opgelegd, die gelet op het bouwvolume niet volledig op het terrein kan plaatsvinden; in verband daarmee moet met de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude worden overlegd waar, op welke wijze en binnen welke termijn ten genoegen

zaaknummer: HAA 16/364

blad 15

van burgemeesters en wethouders de herplant binnen de gemeentegrenzen plaats moet vinden.

14.3 Ingevolge artikel 4.11, eerste lid, van de APV is het verboden zonder vergunning van het bevoegde gezag de houtopstanden te vellen of te doen vellen die staan vermeld op de lijst vermeld op bijlage 1 (Bomenlijst).

Ingevolge het tweede lid kan de vergunning worden geweigerd op grond van:

- a. de natuurwaarde van de houtopstand;
- b. de landschappelijke waarde van de houtopstand;
- c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpschoon;
- d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand;
- e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand;
- f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand.

Ingevolge het derde lid kan het bevoegde gezag een herplantplicht opleggen onder nader te stellen voorschriften.

14.4 De rechtbank stelt vast dat de bomen reeds zijn gekapt. Anders dan verweerder in het verweerschrift heeft gesteld, kan niet worden gezegd dat de Vereniging Milieudefensie en de Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland na het kappen van de betreffende bomen hun procesbelang hebben verloren, nu zij hebben gesteld dat hun belang er mede in is gelegen dat eenzelfde aantal bomen wordt herplant. Het aangevoerde ten aanzien van de herplantplicht zal daarom beoordeeld worden.

14.5 De rechtbank is met de Vereniging Milieudefensie en de Stichting Milieu- en Natuurbescherming Kennemerland van oordeel dat het voorschrift ten aanzien van de herplantplicht onvoldoende concreet is. Het omvat onder meer niet het aantal bomen en de soort bomen die dient te worden herplant en evenmin is vermeld op welke locatie de herplant dient plaats te vinden. Op dit punt is derhalve sprake van een zorgvuldigheids- en motiveringsgebrek. De rechtbank ziet aanleiding verweerder in de gelegenheid te stellen dit gebrek te herstellen.

Uitweg

15.1 De Vereniging Fietsersbond heeft aangevoerd dat de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) ten aanzien van uitwegen een meldingenstelsel bevat. De derde-partij heeft echter geen melding gedaan, maar het maken van een uitweg genoemd in de aanvraag om een omgevingsvergunning. Het verstopten van een melding in een aanvraag om een omgevingsvergunning, waarvoor een langere beslistermijn geldt, werkt misbruik van de regeling in de hand. Bovendien ontbreken foto's van de bestaande situatie bij de aanvraag, aldus de Vereniging Fietsersbond.

Voorts heeft verweerder ten onrechte geen beoordeling gemaakt ten aanzien van de verkeersveiligheid in relatie tot de uitweg. Deze beoordeling heeft verweerder door middel van een voorschrift, verbonden aan de van rechtswege ontstane toestemming voor de uitweg, vooruitgeschoven. Het vooruitschuiven van een dergelijke beoordeling is in strijd met de APV, waarin de verkeersveiligheid als weigeringsgrond is opgenomen. Voorts is de verkeersveiligheid van het fietsverkeer in het geding, nu de uitweg in de weg staat aan een veilige en ongehinderde fietsverbinding tussen Amsterdam en Haarlem. Geen rekening is

zaaknummer: HAA 16/364

blad 16

gehouden met de ophanden zijnde snelfietsroute F200 tussen Haarlem en Amsterdam-West. Omdat de uitweg het fietspad kruist, zal sprake zijn van een gevaarlijke situatie, omdat automobilisten niet zijn bedacht op overstekende fietsers.

Ter zitting is nog door de Vereniging Fietsersbond, in reactie op de mededeling van de verkeersdeskundige van Goudappel Coffeng dat ter plaatse verkeerslichten worden geplaatst, gesteld dat wachttijd voor fietsers te lang is, dat fietsers daarom niet zullen wachten op groen licht en hun eigen plan zullen trekken. Dat, in combinatie met de congestie die zal ontstaan door de grote verkeersdrukte, leidt tot gevaarlijke situaties, aldus de Vereniging Fietsersbond.

15.2 Verweerder heeft aan de toestemming voor het maken van een uitweg het voorschrift verbonden dat de uitweg eerst in gebruik mag worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen is gegarandeerd. Daarmee stelt verweerder het maximaal mogelijke te hebben gedaan, nu sprake is van een van rechtswege ontstane toestemming.

15.3 Artikel 2.12, eerste lid, van de Algemene Plaatselijke Verordening van Haarlemmerliede Spaarnwoude (APV) luidt:

1. Het is verboden een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg:

- indien degene die voornemens is een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg daarvan niet van tevoren melding heeft gedaan aan het college, onder indiening van een situatieschets van de gewenste uitweg en een foto van de bestaande situatie;
- indien het college het maken of veranderen van de uitweg heeft verboden.

Ingevolge het tweede lid verbiedt het college het maken of veranderen van de uitweg:

- indien daardoor het verkeer op de weg in gevaar wordt gebracht;
- indien dat zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats;
- indien het openbaar groen daardoor op onaanvaardbare wijze wordt aangetast;
- indien er sprake is van een uitweg van een perceel dat al door een andere uitweg wordt ontsloten, en de aanleg van deze tweede uitweg ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.

Ingevolge het derde lid kan de uitweg worden aangelegd indien het college niet binnen vier weken na ontvangst van de melding heeft beslist dat de gewenste uitweg wordt verboden.

15.4 Hoewel geen aparte melding is gedaan voor een uitweg, stelt de rechtbank vast dat het maken van een uitweg als activiteit is aangevinkt in de aanvraag om een omgevingsvergunning. Verweerder heeft deze wijze van aanvragen geaccepteerd als een melding. Aldus kan niet worden geconcludeerd dat verweerder hiermee door de derde-partij op het verkeerde been is gezet. Voorts is ter zitting vastgesteld dat met de tekeningen 100, 101 en 102, die onderdeel uitmaken van de aanvraag, voldoende informatie is verstrekt over de bestaande situatie van de uitweg. De daartegen gerichtte beroepsgrond slaagt dan ook niet.

15.5 Verweerders standpunt dat hij vanwege het ontstaan van een toestemming van rechtswege voor het maken van een uitweg niet meer kon toetsen aan de weigeringsgronden uit de APV en alleen nog een voorschrift aan de toestemming kon verbinden, moet voor

zaaknummer: HAA 16/364

blad 17

onjuist worden gehouden. Op grond van artikel 4:20b van de Awb geldt een verlening van rechtswege als een beschikking. Dat betekent dat op grondslag van een bezwaar tegen die beschikking op grond van artikel 7:11 van de Awb een volledige heroverweging dient plaats te vinden en dat aldus nog kon worden toegekomen aan een beoordeling van de in bezwaar aangevoerde weigeringsgrond van de APV. In zoverre kleeft er aan de beslissing op bezwaar van 15 december 2015 een motiveringsgebrek en komt het besluit wegens strijd met artikel 7:12 van de Awb voor vernietiging in aanmerking.

15.6 In het verweerschrift en ook ter zitting heeft verweerder het standpunt ingenomen dat de aanleg van de uitweg als zodanig niet leidt tot een verkeersonveilige situatie en dat zich geen weigeringsgronden uit de APV voordoen. Daarbij is verwezen naar het rapport van Goudappel Coffeng van 14 maart 2017, waarin een configuratie is gemaakt op basis van een met een verkeersregelinstantie geregeld kruispunt en een analyse van de verkeersafwikkeling in de toekomstige situatie. Verweerder heeft met dit rapport genoegzaam onderbouwd dat de aanleg van de uitweg niet leidt tot een verkeersonveilige situatie en dus dat geen sprake is van de weigeringsgrond neergelegd in artikel 2.12, tweede lid, onder a, van de APV. Verweerder heeft geen rekening hoeven houden met de volgens de Vereniging Fietsersbond beoogde aanleg van een snelfietsroute, omdat de realisatie daarvan niet vaststaat. In zoverre heeft verweerder het motiveringsgebrek hersteld. Nu aannemelijk is dat de Vereniging Fietsersbond door het geconstateerde motiveringsgebrek niet is benadeeld, ziet de rechtbank aanleiding dit gebrek te passeren met toepassing van artikel 6:22 Awb.

15.7 Ten aanzien van het voorschrift dat aan de van rechtswege verleende toestemming voor het maken van een uitweg is verbonden, oordeelt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft in de besluitvorming en het verweerschrift aangegeven dat met dit voorschrift inzake de verkeersveiligheid het maximaal mogelijke gedaan is om een verkeersveilige situatie te garanderen. Dit vanuit de veronderstelling dat de verkeersveiligheid niet alsnog in bezwaar getoetst kon worden. Als overwogen, is dat standpunt onjuist. Omdat het voorschrift aan de van rechtswege ontstane toestemming verbonden is, zal de rechtbank beoordelen hetgeen daartegen is aangevoerd. Het voorschrift dat de uitweg eerst in gebruik mag worden genomen indien en voor zover een veilige verkeersafwikkeling op de omliggende wegen is gegarandeerd, is, als aangevoerd, onvoldoende concreet. Onduidelijk is onder meer wie beoordeelt dat sprake is van een veilige verkeersafwikkeling en op welk moment die beoordeling dient plaats te vinden. Ook op dit punt is sprake van een motiveringsgebrek. De rechtbank ziet aanleiding verweerder in de gelegenheid te stellen, mocht hij het voorschrift willen handhaven, dit gebrek te herstellen.

16.1 In de rechtsoverwegingen 12.2, 14.5 en 15.7 heeft de rechtbank gebreken geconstateerd in de besluiten van 15 december 2015 en 24 mei 2016, ten aanzien waarvan verweerder op grond van artikel 8:51a, eerste lid, van de Awb de gelegenheid wordt geboden deze gebreken te herstellen. Op grond van artikel 8:80a van de Awb doet de rechtbank dan een tussenuitspraak. Dat herstellen kan hetzij met een aanvullende motivering, bijvoorbeeld in de vorm van concretisering van het voorschrift, hetzij, voor zover nodig, met een nieuwe beslissing op bezwaar, na of tegelijkertijd met intrekking van het nu bestreden besluit. De rechtbank bepaalt de termijn waarbinnen verweerder het gebrek kan herstellen op zes weken na verzending van deze tussenuitspraak.

16.2 Verweerder moet op grond van artikel 8:51b, eerste lid, van de Awb en om nodeloze vertraging te voorkomen zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen twee weken, meedelen

zaaknummer: HAA 16/364

blad 18

aan de rechtbank of hij gebruik maakt van de gelegenheid de gebreken te herstellen. Als verweerder gebruik maakt van die gelegenheid, zal de rechtbank eisers en derde-partij in de gelegenheid stellen binnen vier weken te reageren op de herstellpoging van verweerder. In beginsel, ook in de situatie dat verweerder de hersteltermijn ongebruikt laat verstrijken, zal de rechtbank zonder tweede zitting uitspraak doen op het beroep.

17. Het geding zoals dat na deze tussenuitspraak wordt gevoerd, blijft in beginsel beperkt tot de beroepsgronden zoals die zijn besproken in deze tussenuitspraak, omdat het inbrengen van nieuwe geschilpunten over het algemeen in strijd met de goede procesorde wordt geacht. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van de Afdeling van 12 juni 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:CA2877).

18. De rechtbank houdt iedere verdere beslissing aan tot de einduitspraak op het beroep. Dat laatste betekent ook dat zij over de proceskosten en het griffierecht nu nog geen beslissing neemt.

Bestlissing

De rechtbank:

- draagt verweerder op binnen twee weken aan de rechtbank mee te delen of hij gebruik maakt van de gelegenheid de gebreken te herstellen;
- stelt verweerder in de gelegenheid om binnen zes weken na verzending van deze tussenuitspraak de gebreken te herstellen met inachtneming van de overwegingen en aanwijzingen in deze tussenuitspraak;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.A.M. van Brussel, voorzitter, en mr. E.B. de Vries - van den Heuvel en mr. M.M. Kaajan, leden, in aanwezigheid van R.I. ten Cate, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 19 december 2017.

griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op: **19 DEC. 2017**

Rechtsmiddel

Tegen deze tussenuitspraak staat nog geen hoger beroep open. Tegen deze tussenuitspraak kan hoger beroep worden ingesteld tegelijkertijd met hoger beroep tegen de (eventuele) einduitspraak in deze zaak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland

zaaknummer: HAA 16/364

blad 19

Biilage*De 23 bij Inretail aangesloten leden:*

1. Mentawai B.V. te Haarlem
2. Van Vastenhoven Mode B.V. te Haarlem
3. H. & J.C. Soellaart B.V. te Haarlem
4. V.O.F. H. & J.C. Soellaart Omroerend Goed te Haarlem, en H. Soellaart en J.C. Soellaart, respectievelijk te Velsen-Zuid en Velsbroek
5. Reyngoud Mode B.V. te Heemstede
6. La Boule B.V. te Haarlem
7. De Troubadour B.V. te Amstelveen
8. Welldressed B.V. te Heemstede
9. J en J Boetiëks B.V. te Haarlem
10. Airport Trade & Marketing B.V. te Haarlem
11. Paolo Salotto Shoes Schiphol B.V. te Haarlemmermeer
12. Premium Brands Schiphol B.V. te Haarlemmermeer
13. Paul Schoenmakers Schiphol B.V. te Haarlemmermeer
14. Samag Haarlem B.V. te Heemstede
15. Jac. van der Noord en Zoon B.V. te Haarlem
16. V.O.F. Firma L. Faber en Zoon, F.M. Faber en E.M.J. Faber-van Roest, te Haarlem
17. Hulst Herenmode V.O.F., M. Hulst en M. Hulst-van Putten te Hoofddorp
18. Sitland Euroleder te Haarlem
19. Helen Lannoye te Haarlem
20. Schoenhandel van der Linden te Haarlem
21. Jagtman Mode te Badhoevedorp
22. Brossois CITY te Hoofddorp
23. Haverhals Retail B.V. te Zwanenburg

